

دوراهی‌ها

در این روزها که دل‌ها بی قرارِ حسین‌اند، درود می‌فرستیم به شهدای کربلا و شهدای رشید سرزمینمان که در نبرد با بزیدهای زمان، «پاحسین» گفتند و رفتند.

به این بهانه، از مدادهای نوجوان می‌خواهیم، بهترین شعرهایی را که در عزاداری‌های خود زمزمه می‌کنند، در وبلاگ رشد «www.roshdmag.ir/weblog/nojavan» نوجوان به اشتراک بگذارند تا همه دوستان از آن‌ها لذت ببرند.

جاده زندگی پر از دوراهی هاست؛ دوراهی تلاش و تبلی، دوراهی خوش قولی و بدقولی، دوراهی احترام و بی احترامی، دوراهی ترس و شجاعت و هزاران دوراهی دیگر که با انتخاب هر کدام مسیر زندگی ما تعیین می شود. اما کمتر کسی در زندگی به دوراهی «ماندن و رفتن» می رسد. چنان که امام حسین(ع) و یارانش رسیدند و با رفتن خود تا ابد ماندند.

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی
دفتر انتشارات کمک آموزشی

۱۰ زبان نو زبان انگلیسی لحظه‌های شاعرانه یک سبد شعر بدهادشت سردیر	۹ زبان یادداشت سردیر
۱۱ پل نوجوانی مهارت‌های زندگی کاردرس	۱۲ این جا طلا و جواهر است خودت را اندازه بگیر!
۱۳ یک فکر روشن کاردستی	۱۴ نقشه‌جفرافیا عصر طلایی
۱۵ ظرف فیروزه‌ای عزیز داستان ماه	۱۶ گلدان آثار رسیده
۱۷ عرق سرد سلامت	۱۸ نيشابور ایران ما
۱۹ تنفس مثل ماهی شکفتی‌های خلفت	۲۰ چه شکلی؟ سخن آشنا
۲۱ لحظه آخر لحظه‌های فیروزه‌ای	۲۲ سفر به یاد ماندنی تناتر
۲۳ وقتی فرانک بلال شد ورزش	۲۴ زندگ تفريح جدول و سرگرمی
۲۵ کتابخانه معرفی کتاب	۲۶ گلدان آثار رسیده

<p>ارتباط با:</p> <p>اگر انتقاد را پیشنهادی درباره سکل و محتوای مجله با جگونگی توزیع آن دارید با شماره تلفن ۱۸۴۲۷ - ۲۱ - تماش پیگرد و سی از شنیدن صدای پیام گیر، کد مورد نظرتان را وارد کنید و بعد از شنیدن دوباره همان صدا، پیام بگذارید.</p> <p>کد مدیر مستوّل: ۱۰۲ کد سردبیر: ۱۰۶ کد امور مشترک: ۱۱۴</p> <p>دقیق انتشارات کمک آموزشی به جز رشد نوجوان مجلات زیر را نیز منتشر می‌کند:</p> <ul style="list-style-type: none"> - رشد کد: وفره دادگستری و سپاه امنیت کلاس اول دستستان - رشد نوآموز برای داشتن آموزان کلاس های همراه و سوم دستستان - رشد داشت آموز برای داشتن آموزان کلاس های چهارم و پنجم دستستان - شدن چنان: برای داشت آموزان کلاس های دوره موسسه - شدن برپا (نشریه ریاضی درجه متوسطه) - رشد برپا (نشریه ریاضی درجه ابتدایی) - آنهاهای رشد علم، تکنوژی آموزش ابتدایی، مدیریت مدرسه - اخبار فرد از این راهنمایی حسبی، آموزش فردی - آموزش شمی، آموزش زبان و ادب ایرانی، آموزش زبان اروپا، آموزش ریاضی، آموزش ریاضیاتی، آموزش حرفه ای - آموزش علوم اسلامی، آموزش تاریخ، آموزش فربیت بدینی - آموزش فی، آموزش علوم تجارتی، آموزش شناسی، آموزش فرانزی، آموزش فن و حرفا، آموزش مدارس و پیش دستان (برای دیران)، آموزش گاران - انشیوگان تربیت علم، مدارس افغان و کارشناسان آموزش پرور و روش. 	<p>مدیر مستوّل: محمد ناصری</p> <p>سردبیر: حبیب بوسفزاده</p> <p>شورای کارشناسی:</p> <p>مجید عمیق، علیرضا متولی، محمدعلی قربانی</p> <p>مدیر داخلی: زهرا کرمی</p> <p>ویراستار: لیلا جلیلی</p> <p>طراح گرافیک: روح الله محمدیان</p> <p>نشانی دفتر مجله: تهران، صندوق پستی: ۱۵۸۷۵/۶۵۸۲</p> <p>تلفن: ۸۸۴۹۰.۹۷</p> <p>نشانی مرکز بررسی آثار: تهران، صندوق پستی: ۱۵۸۷۵/۶۵۶۷</p> <p>تلفن: ۸۸۳۰.۵۷۷۲</p> <p>وبگاه: www.roshdmag.ir</p> <p>وبلگ: www.roshdmag.ir/weblog/injavan</p> <p>ریاضات: nojavan@roshdmag.ir</p> <p>شماره: ۷۱۵۰۰۰</p> <p>شماره: گان</p> <p>چاپ: شرکت افست (سهامی عام)</p>
---	--

پل نوجوانی

مقررات عبور از کودکی به بزرگسالی

کارشناس: علیرضا ماتولی

یکی از مشکلات مهم نوجوانان، ارتباط است. آن‌ها نمی‌توانند به خوبی با دیگران ارتباط برقرار کنند. درست است.

دلیلش هم این است که در جاده زندگی خود به یک پل رسیده‌اند. این پل، آن‌ها را از سرزمین کودکی به سرزمین جوانی و بزرگ‌سالی می‌رساند. اما این پل طولانی است و چند سالی باید روی این پل راه بروند. برای راه‌رفتن روی این پل با مشکلاتی رویه‌رو می‌شوند. از یک طرف عده‌ای آن‌ها را هنوز کودک می‌بینند و عده‌ای از آن‌ها انتظار دارند مثل بزرگ‌ترها عمل کنند.

یک مشکل دیگر درگیری با مسائل بلوغ جسمی است. مشکل دیگر هم به بلوغ روحی بر می‌گردد. نوجوانی دوره تمرین دوست‌یابی است و هر نوجوانی حداقل یکی دو تا دوست صمیمی دور و بر خود دارد. از طرفی معمولاً نوجوان‌ها کمی از خانواده خود کنار می‌کشند و در خانه معمولاً دوست دارند تنها باشند. دلیل این رفتارها یک چیز است، **کشف خود**. بله نوجوان‌ها با این کارشان در حقیقت خودشان را کشف می‌کنند. اما چون تازه پا روی پل نوجوانی گذاشته‌اند، گاهی مقررات راه‌رفتن روی این پل را نمی‌دانند. من در اینجا فقط به یک مشکل اشاره می‌کنم و آن مشکل ارتباط با دیگران است. هر ارتباطی قواعد و قوانین مشکل می‌کند. بعضی نوجوان‌ها با خانواده خود و نیز دوستان خود درگیری دارند و گاهی این درگیری‌ها به دعوا می‌کشد. در شماره گذشته گفتم که با دیگران نمی‌توانیم کشتی بگیریم و باید درگیری با دیگران را به صحنهٔ شطرنج بیاوریم. جایی که با فکر کردن و رعایت اصول در مسابقه‌ای شرکت می‌کنیم که برنده و بازنده ندارد. در هر دعوایی که با مشاجره انجام شود دو طرف بازنده هستند و ما می‌خواهیم مشکلات ارتباطی را با فکر و اندیشه حل کنیم تا دو طرف احساس برند شدن داشته باشند. اصولاً باید یاد بگیریم که چه طور مشکلات مان با دیگران را به دعوا نکشانیم. این کار اصولی دارد.

قاعده‌های بازی زندگی

۱ هر کس با دیگری فرق دارد

این فرق‌هادر زمینه‌های مختلف است. یکی زیباست، یکی کمتر زیباست، یکی فکر می‌کند زیباست، یکی دیگر فکر می‌کند او از دیگران زیباتر است. یکی باهوش است، یکی کمتر باهوش است یکی هم هوش معمولی دارد. یکی فکر می‌کند با هوش است. یکی هم فکر می‌کند او از همه بهتر می‌فهمد، یکی هم فکر می‌کند دیگران از او بهتر می‌فهمند. یکی صبور است و دیگری زود از کوره در می‌رود. باید این تفاوت‌ها را بشناسیم. وقتی طرف مقابلمان را شناختیم، می‌توانیم بر اساس روحیه او ارتباطمان با او را برنامه‌ریزی کنیم.

۲ گاهی لازم نیست بازی کنیم

با بعضی‌ها نمی‌شود بازی کرد. بهترین بازی در اینجا بازی نکردن است. می‌توانیم با کسی دوست باشیم اما ارتباطمان با او را به جای نکشانیم که همیشه با او درگیر باشیم. اگر دوستی داری که نمی‌توانی با او به یک نقطه اشتراک برسی، پس ارتباط با او را به حداقل برسان.

۳ برای مات نشدن و مات نکردن برنامه ریزی کنیم

همیشه باید سعی کنیم مات نشویم و زرنگ کسی است که سعی می‌کند کسی هم مات نشود.

۴ گاهی باید حس بردن را به طرف مقابل بدheim

ممکن است در یک مسئله بین تو و دوستت حق با تو باشد و تو با توجه به قوانین ارتباط، به او اثبات کردي که حق با توست. اما هرگز نباید این موضوع را به رخ او بکشی. باید به او این حس را بدھی که شخصیت او برایت مهم است. به او بفهمانی که دوستش داری و از او تشکر کنی که با تو طوری رفتار کرد که می‌توانی به دوست‌بودن با او افتخار کنی.

۵ من مهمتر از دیگران هستم

این را باید بدانی که مهمترین فرد در زندگی تو - از جهتی خودت هستی. اگر کسی بخواهد به شخصیت و هویت تو لطمه بزند، می‌توانی به راحتی از او دور شوی. این کار را باید بدون این که او متوجه شود،

انجام بدھی.

در شماره بعد، به اصول دیگر اشاره می‌کنم.

شوی و درآمد داشته باشی. می‌دانم. همه این‌ها جذاب است. اما حتماً دوست داری بدانی این آرزوها چه طور امکان‌پذیر می‌شود. برای این که جواب این سوال‌ها را پیدا کنیم، رفته‌یم به مدرسه‌ای که در آن رشته‌ای به نام **طلاء و جواهر** وجود دارد و دانش آموزان آن کمی متفاوت‌تر از چیزی که من و تو فکر می‌کنیم درس می‌خوانند.

● تو هم به زیورآلات علاقه داری؟ خواص سنگ‌های مختلف برایت هیجان‌انگیز است؟ همیشه عاشق مجسمه‌سازی بودی؟ یا شاید به آثار باستانی علاقه‌مند هستی و همیشه دوست داشتی می‌توانستی برای جلوگیری از تخریب آن‌ها کار مفیدی بکنی. دوست داشتی به جای این که در مدرسه تاریخ و جغرافیا بخوانی، مدرسه‌تان کارگاه داشت و آن‌جا یک عالم درس‌های عملی یاد می‌گرفتی؟ تازه بعد از تمام کردن دبیرستان مجبور نبودی برای کار پیدا کردن حتماً دانشگاه بروی و می‌توانستی سریع وارد بازار کار

وقتی بک کارگاه کلاس درس ماست

● این‌جا معلم و دانش آموزان همگی لباس کار پوشیده‌اند و هر دانش آموزی پشت میز کاری - متناسب با رشته خود است مشغول است. آن‌ها قرار است کار کردن با فلزات را یاد نگیرند؛ انگشت‌تری که دست مادرت را زینت می‌دهد، وسایل ظریف و فلزی که سا هنرمندی تراش داده شده‌اند و شاید زینت‌بخش دیوار اتفاق سنگی‌ای که در گردن بندهای سنگی‌ها می‌بینی، ویترین طلا فروشی‌ها می‌بینی، همه و همه بخشی از چیزهایی‌اند که دانش آموزان در این رشته می‌آموزند.

شاید هنوز این رشته‌ها

خیلی جانیفتاده باشند و درست فرهنگ‌سازی

نشده باشد. شاید تو هم دوست نداشته باشی حتماً دکتر و مهندس شوی! شاید دوست داشته باشی به جای خواندن آن همه درس تئوری، یک کار جذاب و هنری یاد بگیری. چیزی که

این جا طلا و جواهر است

● خلا قیمت را در گیر کند. بتوانی هنرت را به کار بگیری. این‌که یک کار عملی انجام بدھی و بعد از اتمامش احساس غرور کنی. انتخاب خوبی می‌تواند باشد. به خصوص که بعد از تمام کردن هنرستان می‌توانی با کمی حمایت بزرگ‌ترها یک کارگاه کوچک شخصی برای خودت دست و پا کنی و یک پا استاد کار باشی! اگر این‌ها بخشی از رویاهای توست، پس انتخاب رشته طلا و جواهر می‌تواند برایت اولین قدم برای ورود به دنیای حرفه‌ای و جدی کار باشد! خوش آمدی!

شاید دوست داشته باشی بعد از اتمام دوره هنرستان به دانشگاه بروی و تحصیلات را کامل کنی. بهتر است بدانی که برای کسانی که در هنرستان رشته طلا و جواهر خوانده‌اند، امکان تحصیل در رشته‌های دانشگاهی زیادی وجود دارد. رشته‌هایی مثل تراش سنگ‌های قیمتی، مرصع کاری، ملیله کاری، قلم زنی، مرمت آثار باستانی و سنگ درمانی. این روزها بازار سنگ‌ها حسابی گرم است. از سنگ‌های قیمتی بگیر که برای خواص مختلف شان مورد توجه‌اند تا سنگ‌هایی که به خاطر ویژگی‌های شفابخش و درمانگ طرفدار دارند. مرصع و ملیله هم از دیرباز در فرهنگ ایرانیان جایگاه ویژه‌ای داشته‌اند.

مهندی محبیان (دانش آموز سال دوم) می‌گفت: «جداب‌ترین بخش کار برایم وقتی است که کار تمام می‌شود و نتیجه آن را به خانواده و اقوام نشان می‌دهم و از این که چیزی را خودم با دست‌هایم ساخته‌ام احساس غرورمی کنم. اما کارمان سختی‌هایی هم دارد؛ برای مثال، فلزی مثل طلا بسیار گران قیمت است و کار کردن روی چنین فلزی مهارت زیادی می‌طلبد. ما در این رشته رسیدن به چنین مهارتی را یاد می‌گیریم.» فرزاد خیرآبادی (دانش آموز سال دوم) به گفته خودش از بچگی دوست داشت خلبان بشود. اما حالا می‌گوید: «وقتی وارد رشته طلا و جواهر شدم کم کم خیلی علاقه‌مند شدم. تا حدی که قصد دارم برای ادامه تحصیل رشته مرتبط سنگ‌شناسی را انتخاب کنم. دوست دارم در کاری که به آن علاقه‌مندم به بالاترین درجه پیش‌رفت برسم.»

شاید بدانی که بین رشته‌های هنرستانی، برای خیلی از رشته‌های شاخه کار و دانش کتاب درسی وجود ندارد. می‌گویند چون هنوز این رشته‌ها به اندازه کافی در کشور ما شناخته شده نیست و فرهنگ‌سازی قابل قبولی صورت نگرفته است.

درست است که وضعیت دلخواهی نیست. ولی تویی مدرسه چندتا از معلم‌های دلسوز برای درس‌های تخصصی این رشته‌ها جزووهای طراحی کرده‌اند که به همهٔ چههای داده می‌شود. اگر بخواهی رشته طراحی طلا و جواهر را انتخاب کنی یکی از مهم‌ترین درس‌هایی ویژگی‌های فلزات خواهد بود. تلفیقی از فیزیک و شیمی! چرا خام‌هایی که فلزات خواهد بود. کمی اطلاعات تئوری هم لازم است دیگر. هوم؟!

بد نیست فهرستی کوچک از چند درس تخصصی این رشته را بدانی:

سال دوم دبیرستان

- طلا و جواهرسازی
- ملیله سازی
- فروشنده‌گی طلا و جواهر

سال سوم دبیرستان

- ۱- مدل‌سازی فلزات قیمتی
- ۲- رویخته‌گری فلزات قیمتی
- ۳- عیار سنجی

چند درس اختیاری جالب هم بینشان دیده می‌شود؛ مثل؛ آب‌کاری بدی جات (با نیکل، کروم، نقره و طلا) و طراحی با دست.

حرف آخر

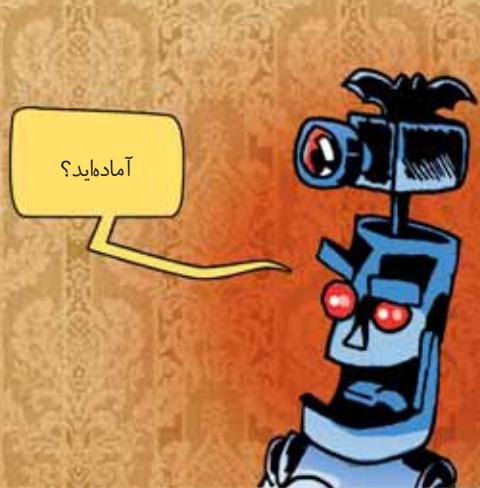
از هنرستان که بیرون می‌آیم سرم پر از تصویر و صدا و حرف است، پر از زندگی، پر از بخندن. راست گفته‌اند که در هر کاری اگر علاقه باشد موفقیت ناخودآگاه به دست می‌آید! چهره حسین فریدونی (دانش آموز رشته طلا و جواهر سال دوم) جلوی چشم‌هایم می‌آید که انگشت نقره‌ای را که خودش به زیبایی و ظرافت تراش داده بود در دست داشت و با چشم‌هایی که برق می‌زد می‌گفت: «قصد دارم کار دست خودم را به مادرم هدیه بدهم.»

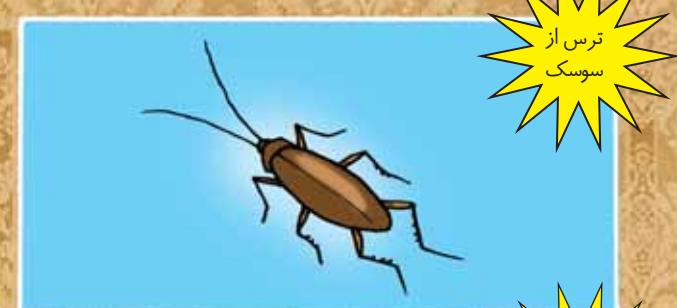
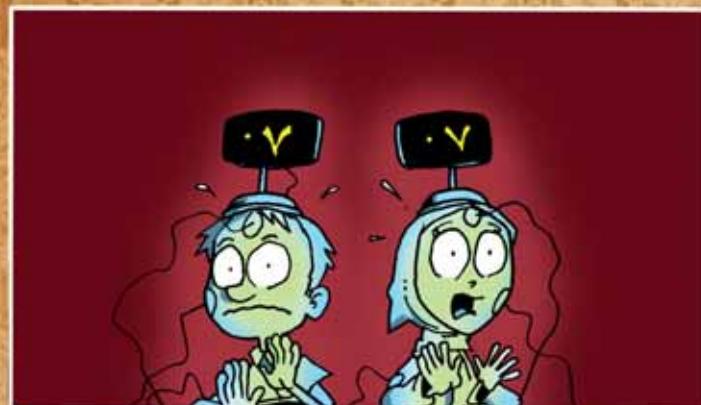
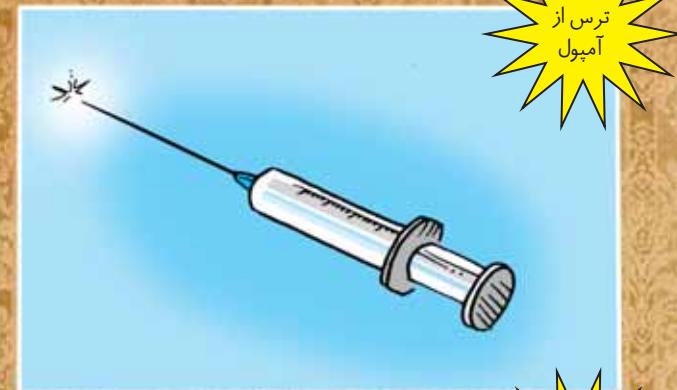
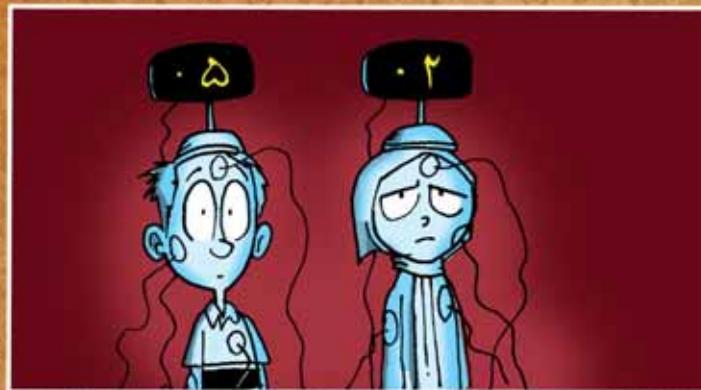
انگشتتری که آن قدر حرفه‌ای کار شده بود که اگر با چشم‌های خودم ندیده بودم باور نمی‌کردم یک دانش آموز آن را ساخته باشد!

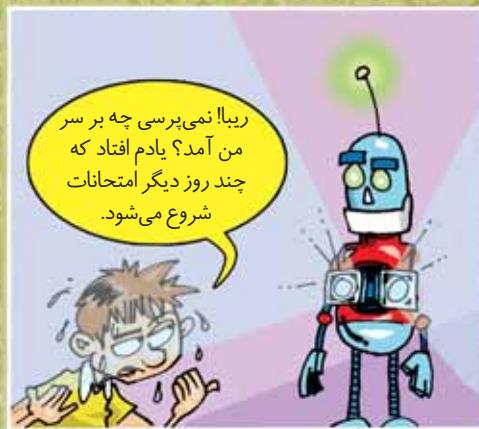
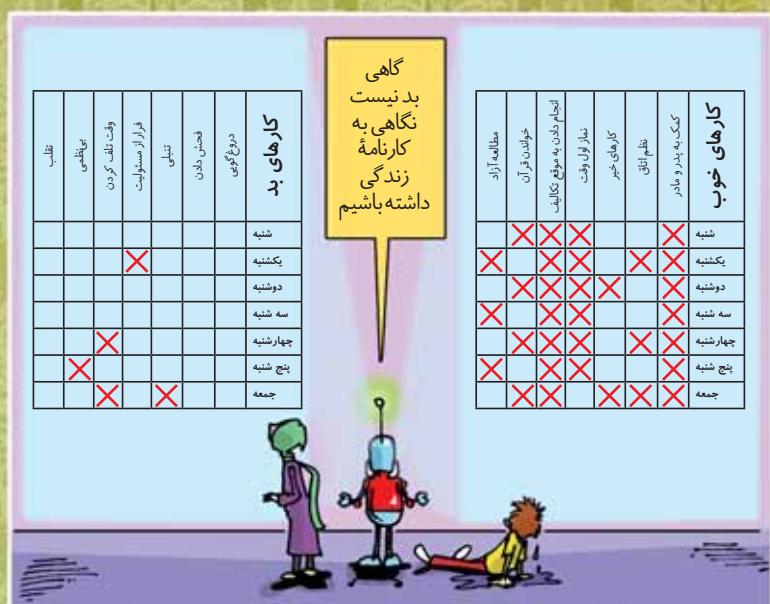
خودت را اندازه بگیر!

ابراهیم اصلانی تصویرگر: سام سلماسی

بازگشت زیبای

قبل از امتحانات

- حداقل ده روز مانده به امتحانات مشخص کنید برای مطالعه کدام درس‌ها به وقت بیشتری نیاز دارد.
 - در ایام امتحانات، مطالعه خود را زمان‌بندی کنید. ممکن است مطالعه کم درس به زمان کمتر و مطالعه درس دیگر به زمان بیشتر نیاز داشته باشد.
 - اگر لازم است از کسی کتاب یا دفتر به امانت بگیرید این کار را به موقع انجام دهید تا در زمان امتحانات خود و دوستان را دچار مشکل نسازد.

جلسہ امتحان

- با نام خدا و با آرامش کامل سر جلسه حاضر شوید.
 - به زمان اختصاص داده شده برای امتحان توجه کنید.
 - به هیچ وجه عجله نکنید. اگر مدت امتحان طولانی است هر ۱۵-۲۰ دقیقه یک بار، با یک استراحت کوتاه به خودتان آرامش بدهید و با تمرکز پاسخ سوالهای دیگر را بنویسید.
 - سعی کنید در امتحانهای تشریحی، پاسخ‌ها را به ترتیب شماره بنویسید.
 - در محاسبات عددی دقت کنید.
 - حواستان به کار خودتان باشد. می فهمید که!

English Fun

Mohamad Ali Ghorbani

Illustrator: Sam Salmassi

Jokes to Think

TEACHER :Which is faster ,hot or cold ?

PUPIL: Hot. You can always catch cold.

Teacher :Ramin ,why do you always get so dirty?

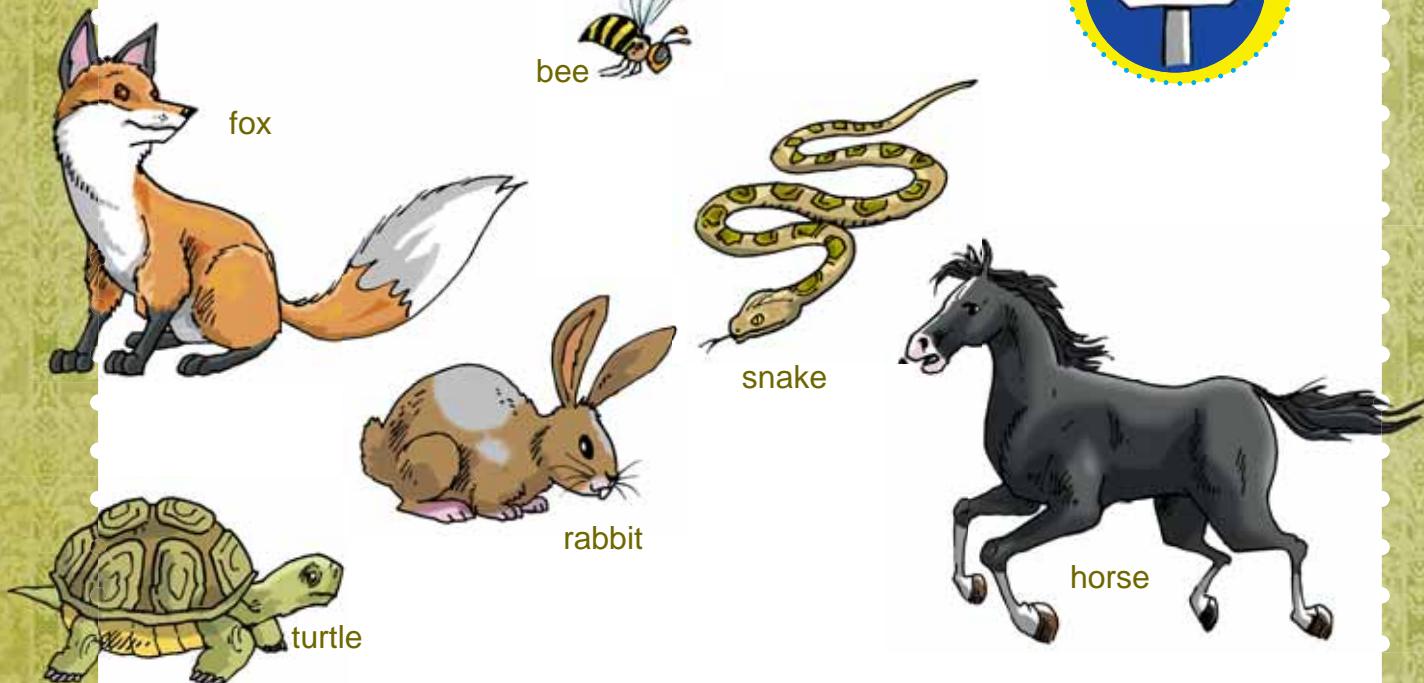
Ramin: Well, I'm a lot closer to the ground than you are.

Teacher: Why are you late?

Reza: Because of the sign.

Teacher: What sign?

Reza: The one that says, "School Ahead, Go Slow."

ALPHABET ANIMALS WORD LIST

ANTELOPE	KANGAROO	SHREW
BEAVER	LEOPARD	TIMBERWOLF
COUGAR	MOOSE	BIRD
DEER	NEWT	VOLE
ELEPHANT	OTTER	WHALE
FERRET	POLAR BEAR	FISH
GIRAFFE	QUAIL	IGUANA
CRAB	ROOSTER	ZEBRA

T	H	G	I	R	A	F	F	E	E	U	M	B	T	F
R	R	E	K	R	L	L	E	A	B	A	I	W	R	L
P	E	D	I	A	S	F	R	O	N	R	E	T	T	O
O	U	T	N	G	Y	D	R	T	L	N	I	N	T	W
L	H	E	S	U	M	R	E	A	I	I	N	H	F	R
A	O	R	E	E	O	S	L	T	N	A	H	P	E	L
R	T	A	O	C	O	W	N	D	U	H	A	R	S	B
B	A	S	C	P	H	R	H	O	Q	R	E	M	S	M
E	E	T	E	S	A	S	O	A	A	T	O	I	P	I
A	I	L	H	T	N	R	I	S	L	R	H	T	E	T
R	O	R	A	D	A	T	H	F	A	E	T	C	A	R
V	E	J	A	G	U	A	R	E	Y	V	S	R	E	M
W	B	E	N	L	G	E	S	A	N	A	B	A	U	M
B	R	A	D	R	I	B	A	L	L	E	R	B	M	U
E	K	L	E	O	P	A	R	D	Z	B	L	X	L	A

یک سپید شعر

زیر نظرِ بابک نیک طلب

عزای آفتاب
شد تمام کوچه‌ها
مثل شب سیاه‌پوش
پیش روی دسته‌ها
بچه‌ها، عالم به دوش

چشمِه چشمِه اشک‌ها
در شهادتِ امام
موج موج دست‌ها
یا حسین(ع)، السلام

عده‌ای بر هنر پا
عده‌ای کفن به تن
موج موج می‌رسند
دسته‌های سینه‌زن

رود رود می‌رود
اشک و آه تا خدا
شور محشری به پاست
در میان سینه‌ها

عطر نوحه و دعا
بوی گریه و گلاب
سوز و آه عاشقان
در عزای آفتاب
ایرج قبری

قطرۀ تنها
تو اولش یک قطره بودی
یک قطره تنها تنها
از چشم‌های نازک ابر
یک شب چکیدی روی دنیا

اما دلت می‌خواست باشی
آبی ترین شعر خداوند
این بود که آرام خورده
با قطره‌های ریز پیوند

گفتی چرا تا آخر عمر
یک قطره تنها بمانم
گفتی چرا دریا نباشم
باید بگویم می‌توانم...
منیره‌هاشمی

ای خدا
ای خدای مهربان از غنچه‌ها
شور شیرین شکفتن رامگیر
پیله‌ها را باز کن؛ از کرم‌ها
لذت پروانه‌بودن رامگیر

جرئت پرواز بالاتر ببخش
بالهای ناتوان و خسته را
با کلید روشنایی باز کن
قفل این دروازه‌های بسته را

حکم کن تا در دل شب‌های تار
سرزند ققنوسی از خاکستری
با سرانگشت توافایت برآر
از دل مرداب‌ها نیلوفری

ذره‌ها را سوی خورشیدت ببر
قطره‌ها را جانب دریا بخوان
تا خودت، تالحظه‌های آبی ات
ای خدا ما را بخوان، ما را بخوان
فاطمه سالاروند

ناگهان یک سیب
رفته بودم به یک باغ
عصر یک روز پاییز
داشت از هر درختی
برگ می‌ریخت یک ریز

راه طولانی باغ
سخت بود و سراشیب
تار سیدم، نشستم
زیر یک شاخه سیب

بود از سردی باد
صورت سیب‌ها سرخ
خسته بودند و تبدار
رنگشان زرد یا سرخ

ناگهان سیبی افتاد
مثل یک گل شکفتم
خنده‌ای کردم و بعد
من به آن سیب گفتم:

اشتباهی گرفتی!
من نیوتون نبودم
در عوض من برایت
شعر خوبی سرودم
سید احمد میرزاده

باسواد؛ یعنی کسی که توانایی خواندن و نوشتن دارد. اما ریشه این کلمه چیست؟ سواد؛ یعنی «سیاهی» که مصدر عربی است. کسانی که توانایی نوشتن دارند در حقیقت کاغذ سفیدی را سیاه می‌کنند؛ یعنی توانایی سیاه کردن کاغذ را دارند. از این رو در گذشته به آنان «با سواد» می‌گفتند. این کلمه در عربی معادل ندارد و به جای آن می‌گویند: «الذی یعرف الكتابة» پس ما ایرانیان واژه بامزه‌ای را از پیوند دو واژه (با + سواد) ساخته‌ایم و دریافت نوینی به آن بخشیده‌ایم.

املاء نیز به معنی پُر کردن و هم خانواده مملو است؛ زیرا در گذشته‌ای نه چندان دور که کاغذ گران و کمیاب بود، موقع نوشتن همه جای آن را پُر می‌کردند و جای خالی بر جای نمی‌ماند. پس به راستی که باسواد، باسواد بوده؛ چون همه کاغذ را سیاه و پُر می‌کرده است.

مُزَّخْرَف: یعنی آراسته به زر. ولی ما این واژه را به معنای بیهوده، جَفَنگ و چرت و پرت به کار می‌بریم. گاهی چیزی را با ضد آن توصیف می‌کنیم. به آدم قد کوتاه از روی ریشند گفته می‌شود: «چه قد بلندی!» به چاق می‌گوییم: «چه قدر لاغر است!» واژه مزخرف نیز چنین حالتی برایش پیش آمده است. ریشه واژه مزخرف «زُخْرُف» است، کلمه‌ای عربی و به معنی «زیور و زینت». مزخرف اسم مفعول است. شاید ریشه‌اش به دوره شاهان ایران قدیم؛ هم‌چون شاهان قاجار برگرد که از روی چاپلوسی، برخی افراد در تأیید سخن دولتمردان می‌گفتند: «مزخرف است.» یعنی «سخن شما آراسته به زر است.» بعدها با فروپاشی پادشاهی قاجار، مردم این سخن را از روی ریشند به کار بردند.

قَهْرَمَان عربی شده (مُعَرَّب) واژه «کهرمان» است. کهرمان یا قهرمان پیوندی از «کهر» یا «کار» + «من» یا «مان» است. شاید «من» همان «منش» باشد و شاید نیز به معنی «آدمی» باشد.

پس قهرمان یا همان کهرمان به معنی «مرد کار»؛ یعنی مرد آدمی است. انسانی که کار کن و کار آمد است. کار او بی مانند است. نویسنده برهان قاطع آن را به معنی کارفرما می‌داند.

اما برخی نیز قهرمان را از ریشه «کَهْرَمَ + ان نسبت به معنی پهلوان می‌دانند.

در عربی قهرمان را «بَطَلَ» می‌نامند. «بَطَلَ دَمَ العَدْوَ» یعنی، «خونِ دشمن را باطل ساخت.»

در انگلیسی برای قهرمانی واژه hero (hero) به کار می‌رود. این واژه یادآور فریادی است که ناخودآگاه آدمی از درون بر می‌آورد. پس شاید هر و همان صدایی باشد که برای آفرین‌گویی بر زبان می‌آید. واژه «هورا» نیز همین گونه است.

عادل اشکبوس

به به چه مزخرفی!

تصویر گر: مرتضی شادنایی

پک فکر روشن

ساخت شمع و جاشعی‌های زیبا

سپیده فتحی

عکس: علی خوش‌جام

جاشعی

وسایل لازم

- مقوا، طلق‌های رنگی، چسب مایع، مداد، خط‌کش، کاغذ سفید، قیچی.
- یک مقوای مستطیل شکل را به اندازه دلخواه (مثلث A4 یا نصف آن) بردارید.
- نیم سانت از یک طرف راعلامت‌گذاری کرده و مطابق شکل زیر، بقیه را به ۳ یا ۴ قسمت مساوی قسمت کنید و خط بکشید.
- روی خط‌ها را با چاقو طوری خط بیندازید که مقوا آسان تا شود.
- از روی این خطوط مقوا را بزنید.
- با مداد هر طرحی که دوست دارید روی مقوا بکشید. دقیت کنید این طرح‌ها خیلی کم رنگ باشند و روی خطوط «تا» کشیده نشوند. می‌توانید از اشکال هندسی هم استفاده کنید.
- طرح‌ها را با تبعیگاتر برش بزنید.
- طلق‌های رنگی را به اندازه این شکل برش دهید و با چسب مایع به پشت کار بچسبانید.
- می‌توانید با گذاشتن طلق‌های رنگارنگ روی هم رنگ‌های جدیدی ایجاد کنید.
- دو لبه مستطیل را با چسب مایع به هم بچسبانید. طوری که لبه نیم سانتی زیر لبه دیگر مستطیل قرار بگیرد.
- شمع روش را در وسط جاشعی قرار دهید و از دیدن نورهای رنگی لذت ببرید.

احتیاط!

- فاصله جاشعی با شمع باید به اندازه‌ای باشد که حرارت شمع موجب آتش‌سوزی نشود.

تجفیف

وسایل لازم

- ظرف شیشه‌ای، آب، روغن مایع، صفحه آلومینیومی، نখ پنبه‌ای یا فینله وسط شمع، قیچی و اگر دوست دارد شمع شمارنگی باشد، جوهر رنگی.
- در ظرف شیشه‌ای استوانه‌ای مقداری آب بریزید.
- روی آن را حدود یک یا دو قاشق غذاخوری روغن مایع بریزید، به‌طوری که روغن روی سطح آب را بپوشاند.
- صفحه آلومینیومی را به اندازه سطح ظرفی که در آن آب و روغن ریخته‌اید ببرید و در وسط آن یک سوراخ ریز ایجاد کنید.
- قنیله یا نخ پنبه‌ای را که به روغن آغشته کرده‌اید از این سوراخ رد کنید و پشت آن را زیر ورقه آلومینیومی گره بزنید.
- حالا قنیله را به آرامی روی ظرف آب و روغن قرار دهید. طوری که آلومینیوم در روغن غرق نشود.
- حالا شمع را روشن کنید!

۲

۱

۱

نقشهٔ جغرافیا

سید امیر سادات موسوی
تصویرگر: نیمیم برزا

بچه‌ها، شما اینجا طول و عرض جغرافیایی رومی بینید.

توی این نقشه می‌توانید طول و عرض جغرافیایی هر نقطه‌ای بر روی زمین رو بینید...

دارم به این فکر می‌کنم که چرا نقشه‌های جغرافیایی را بر اساس طول و عرض جغرافیایی رسم می‌کنند؟

خُب، بهتر است این سؤال را از کسی پرسیم که اولین بار، این کار را انجام داد

داری به چی فکر می‌کنی؟

محمد بن نجیب بکران در ابتدای قرن هفتم نقشه‌ای تهیه کرد که در آن نقاط مختلف زمین بر اساس طول و عرض جغرافیایی شان مشخص شده‌اند.

جغرافی دان‌های قبل از من نقشه زمین را به صورت یک نیم‌دایره می‌کشیدند. ولی من فکر می‌کنم نقشه‌ام به واقعیت نزدیک‌تر است. در این نقشه هر شهری با توجه به طول و عرض جغرافیایی اش مشخص شده‌است.

چه قدر قیافه‌اش شبیه معلمِ ماست!

در این نقشه، عوارض طبیعی مختلف با رنگ‌های مختلف مشخص شده‌اند. ضمیناً یکی از فواید این نقشه پیدا کردن جهت قبله در هر شهر است

من بعد از رسم آن نقشه، این
کتاب را هم به عنوان کتابچه
راهنما نوشتم و نامش را
جهان‌نامه گذاشت.

پشتِ در کیه؟

بسیاری از دانشمندان پیش از بکران، طول
و عرض جغرافیای شهرهای مختلف را در
کتاب‌هایشان ثبت کرده بودند.

سلام!

مبدأ طول جغرافیایی در آن
زمان کجا بود؟

گرینویچ؟

مثلًاً کوشیار گیلانی در کتاب
معروف خود زیج جامع، طول و
عرض جغرافیایی حدود ۹۰ شهر را
نوشته است.

مبدأهای مختلفی وجود داشت که مشهورترین آنها
غربی‌ترین قسمت قاره آفریقا بود، یعنی جایی که به
آن جزایر خالدات می‌گویند.

به نام فرا

سلام ابوالوفا بان

امیدوارم هالت فوب باشد. همان طور که می‌دانی در سال ۳۸۷ ق ماه گرفتگی خیلی قشنگ رخ می‌دهد. من در خوارزم این ماه گرفتگی را رصد می‌کنم. تو هم در بغداد آن را رصد کن و بعد اطلاعات مربوط به رصد را برایم بفرست تا آن را تحلیل کنیم.
همه بپهنهای خوارزم سلام می‌رسانند.

قربانیت، ابویریان

اینجا دوره ابویریان بیرونی است.
الآن ابویریان دارد به ابوالوفا بوزجانی
نامه می‌نویسد تا یک ماه گرفتگی را
هم زمان رصد کنند.

آقای معلم، ما الان خوارزم هستیم و داریم ماه گرفتگی رانگاه می‌کنیم، چه قدر قشنگ!

بغداد

خوارزم

ما هم الان بغدادیم. بله این ماه گرفتگی خیلی قشنگ!

آنها با استفاده از
این رصد همان
اختلاف طول
جغرافیایی خوارزم
و بغداد را به دست
آوردن.

ظرف فیروزه‌ای عزیز

تصویرگر: احمد حربی

پنجم
آذر ۱۴۰۰

۱۸

تا برادر، بابای من بابایتان نشد.»
وحید می‌گوید: «همه را بی خیال. جواب مامانم را چه بدhem؟»
همه به او نگاه می‌کنیم. راست می‌گوید. ظرف عزیز مال عمه است. باید برای او کاری بکنیم.

عزیز گفت: «شیرینی تمام خواستگاری‌ها و جشن‌های فامیل را تو این ظرف گذاشت‌ایم سر میز. مراقب باشید سالم بماند که خیلی خیلی قیمتی است.»

به ظرف فیروزه‌ای نگاه می‌کنم. نگین‌های فیروزه‌ایش درست هم‌رنگ آسمان بعد از باران است.

مامان هر صبح زود مرا می‌گذاشت خانه عزیز و می‌رفت اداره. زودتر از من الناز و مهناز می‌رسیدند که عمو آن‌ها را می‌آورد. وحید هم بیدار می‌شد. آخر از همه مهدی می‌رسید که زن عمو او را می‌آورد. همه صبحانه می‌خوردیم. بعد از صبحانه هم

یادگاری فیروزنشان عزیز ترک برداشته است. هیچ کس نمی‌داند کی و کجا این اتفاق افتاد. همه به هم نگاه می‌کنیم. مهدی می‌گوید: «همه‌اش تصصیر شاداب است. خودم چند بار صدای چنگال او را شنیدم که ته ظرف خورد.»
می‌گوییم: «از کی تا به حال چنگال، حریف ظرف به این بزرگی است؟»

وحید می‌گوید: «حرف سر چنگال نیست. سر ظرافت این ظرف است.»

الناز می‌گوید: «نه که شما تویش چیزی نخوردید. همه به توافق رسیدیم که تو این ظرف هندوانه بخوریم.»

مهناز می‌گوید: «بابای من که اگر بفهمد تکه بزرگمان گوشمنان است.»

می‌گوییم: «فکر نکنم هیچ کدام از دو تا عموها به سخت‌گیری ببابای من باشد. شما دو نفر و مهدی شانس آور دید از این سه

خوش‌نویسی با خود کار
برای آن‌هایی که
می‌خواهند با خرچنگ و
قورباغه خداحافظی کنند.
ادامه شماره قبل

سرمشق‌ها

درست کردند. حیدو مهدی شترنج بازی کردند. من هم ماست و خیار درست کردم.

سفره را پهن کردیم. بعد از ناهار بود که همه، جز ما خواهیدند. من هم یادم نمی‌آید که پیشنهاد چه کسی بود تا تو این ظرف نگین دار فیروزه‌ای هندوانه بخوریم. فقط می‌دانم که همه دلشان می‌خواست. همه هم فکر می‌کردند می‌خوریم و ظرف را می‌شویم و می‌گذاریم سر جایش. آب هم از آب تکان نمی‌خورد.

من هندوانه قاج کردم. الناز و مهناز ظرف را آوردند. حید و مهدی هم چنگال‌ها را آوردند. همگی خوردیم و هی به نگین‌های فیروزه‌ایش نگاه کردیم. آخرین تکه‌هارا که برداشتیم ترک را دیدیم. خشکمان زد. مزه شیرین هندوانه توی دهانم تلخ شده بود.

عمه از خواب بیدار شده است. چای دم می‌کند. می‌گوید: «یکی از دخترها چای بربزد.»

همه حتی حید و مهدی به طرف کتری هجوم می‌برند. عمه تعجب می‌کند. بر می‌گردد نگاهمان می‌کند.

عمو می‌گوید: «بچه‌ها یکی میوه بیاورد.»

همه سر بردن ظرف میوه دعوا می‌کنند. عمه می‌گوید: «چه خبر شده است؟ راستش را بگویید.»

همه به هم نگاه می‌کنیم. تو دلم می‌گوییم: «خدایا کمک کن!» با عمه تنها بودیم. به کمکش خانه را تمیز می‌کردم. گفتم:

«عمه من ظرف عزیز را بشویم؟»

گفت: «نه، مگر بچه بازی است؟»

حید می‌گوید: «چیزی نشده است. تصمیم گرفته‌ایم بچه‌های خوبی باشیم.»

یکی از عموها به مهدی نگاه می‌کند و می‌گوید: «باور نمی‌کنم.» الناز و مهناز با هم می‌گویند: «بیا و خوبی کن!»

بابا نگاه می‌کند. سرم را پایین می‌اندازم. تو دلم باز هم می‌گوییم: «خدایا...»

سر بالا می‌کنم. می‌گوییم: «عمه ما تو ظرف عزیز هندوانه خوردیم. ظرف ترک دارد. فکر کنم من با چنگال آن راشکستم...»

یک لحظه همه خشکشان می‌زنند. بابا همان‌طور که نشسته است کمی هم جلو می‌آید. من که ایستاده‌ام دو قدم عقب می‌روم.

عمه بلند می‌شود. می‌آید طرفم. نگاهی به بقیه می‌اندازد. همه سرها پایین است. می‌گوید: «تو واقعاً شبیه عزیز هستی. خوشم آمد از شهامت.» بعد ادامه می‌دهد: «نگران نباش. ظرف

عزیز مدت‌هاست که ترک دارد.» نفس راحتی می‌کشم. توی دلم می‌گوییم: «ای خدا...»

خوابمان می‌گرفت. با بوی غذای عزیز بیدار می‌شدیم. اولش کمی گیج بودیم. یا آقتاب خانه را پر کرده بود یا برف و باران و آسمان پر ابر را از پنجره‌های قدی تماشا می‌کردیم. بازی شروع می‌شد. در همه بازی‌ها هم ظرف با نگین‌هایش نقش داشت. خاله بازی که می‌کردیم تو ظرف خیالی پذیرایی می‌کردیم. تو گرگم به هوا حواسمن بود به بوفه نزدیک نشیوم. حق توب‌بازی کردن نداشتیم.

همه دلمان می‌خواست فقط یک بار هم که شده تو ظرف، میوه بخوریم. یا کسی میوه توی ظرف را به ما تعارف کند.

مهدی می‌گوید: «اصلًا این پیشنهاد کی بود؟»
الناز می‌گوید: «خودت!»

مهناز می‌گوید: «یواش حرف بزن. مگر قرار است همه بفهمند که ظرف ترک برداشته است؟»

می‌گوییم: «آخرش چی؟»

وحید می‌گوید: «یعنی شما بروید و بیفتند گردن من؟! نامردي شاخ و دم ندارد که ...»

الناز می‌گوید: «آخر چه جوری بگوییم.»

مهدی می‌گوید: «یک دروغ بسازیم. این که کاری ندارد.»
به اونگاهی کنم. عزیز همیشه می‌گفت: «دروغ گودشمن خداست.»

تلفن که زنگ می‌زد. بابا می‌گفت: «بین کیه؟ هر کی بود اسمش را بلند بگو تا من اشاره کنم که خانه هستم یا نیستم.»

عزیز می‌گفت: «چرا دروغ؟»

بابا می‌گفت: «این دروغ کوچک است. عیب ندارد.»

عزیز اخم می‌کرد. می‌گفت: «دروغ کوچک و بزرگ ندارد.»
بابا می‌گفت: «این همه دروغ می‌گویند. به هیچ جای دنیا بر نمی‌خورد. من گرفتارم. نمی‌خواهم گرفتاری ام چند برابر شود.»

عزیز می‌گفت: «تو از خدا کمک خواستی و او کمکت نکرد؟ به او توکل کردی تا دروغ نگویی؟»

بابا سرش را پایین می‌انداخت.

عزیز می‌گفت: «از بین نوه‌هایم دخترت خیلی شبیه من است. قول بده به او یاد ندهی که دروغ بگویید. بگذار یاد بگیرد تا وقت گرفتاری به خدا توکل کند.»

بابا می‌خندید و می‌گفت: «دختر من مال شما. همه دوست دارند دخترهایشان شبیه شما باشند. اما چه کنم که من گرفتارم.»

عزیز نگاه می‌کرد. چند بار از من قول گرفت که اصلًا دروغ نگویم. این جور موقع‌ها بگوییم یا خدا کمک کن دروغ نگویم.

وحید می‌گوید: «نمی‌دانم این پیشنهاد چه کسی بود؟ چرا همه ما به حرف او گوش دادیم؟»

صبح بود که همگی آمدیم خانه عمه مهمانی. مامان‌ها غذا پختند. باباها حرف زدند و چای خوردند. الناز و مهناز سالاد

حسین امینی پویا

حد شکلی؟

تاثیر الگوهای در زندگی انسان

معرفی فرموده است:
 «مسلمان برای شما در زندگی، رسول خدا الگوی نیکو و مناسبی است.» [حزاب: ۲۱]

بیینید امام علی(ع) این آیه را چه خوب تفسیر کرده است: «... به پیامبر نیکو نهاد و پاک سرشت خود - که درود خدا بر او و آلس باد - اقتدا کن که او بهترین مقتدار است. ... بدان که محبوب ترین بندگان نزد خدا کسی است که از پیامبر خدا پیروی کند و از پی او رود. ... رسول خدا خوردنش اندک و به قدر ضرورت بود به این دنیا حتی به گوشۀ چشمی هم ننگریست، پهلوهایش از همه مردم لاغرتر بود و شکمش از همه خالی تر... می دانست که خدای سبحان چه چیز را داشمن می دارد تا او نیز آن را داشمن دارد یا چه چیز را حقیر می شمرد تا او نیز حقیرش شمارد و چه چیز را خرد و بی مقدار می داند تا او نیز بی مقدار داند... اگر چیزی را که خدا و رسولش دشمن داشته اند دوست انگاریم یا چیزی را که خدا و پیامبر(ص) آن را حقیر شمرده اند، بزرگ پنداریم برای سرکشی از فرمان خدا و مخالفت با او همین ما را بس ... چه قدر خدا را بر ما منت است که نعمت وجود محمد - درود خدا بر او و بر آلس باد - را به ما عطا نموده. پیش رویی که از پی او می رویم و پیشوایی که پای بر جای پای او می نهیم.» (نهج البلاعه، خ: ۱۵۹، ترجمه عبدالحمد آیتی)

چه خوب است با کتاب هایی که اخلاق و منش بزرگ و سیره پاک پیامبر(ص) را معرفی کرده اند، انس بگیریم و با اخلاق خدایی او آشنا شویم و در حد توان بکوشیم چون او و در پی او قدم برداریم.

«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَصْحَابُ حَسَنَةٍ» [احزاب: ۲۱]
 اگر از بدخطی رنج ببرید و بخواهید خطی خوش داشته باشد، چه می کنید؟ غیر از این است که سراغ استاد خوش نویسی می روید و از او می آموزید یعنی از او سرمشق می گیرید و سعی می کنید چون او بنویسید و این کار را مدت ها با ادامه می دهید تا با تمرین به تدریج خوش خط شوید. شاید هم دفتر خطی می خرید و طبق سرمشق های زیبای سرصفحه ها تا پایین صفحه می نویسید و تمرین می کنید. یا نه کتاب آموزش خطی را تهیه می کنید و با دقیق شدن به خط استادان این هنر، سعی می کنید با تمرین، مثل آنها بنویسید. می بینید که در همه این موارد با الگوگیری سرو کار دارید.

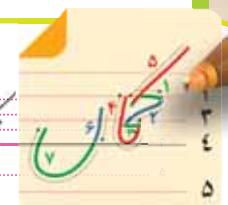
حال اگر بخواهید خیاط خوبی بشوید، چه می کنید؟ در آموزشگاه خیاطی اسم می نویسید تا تحت تعلیم استادی، آموزش بینید و بعد از آموختن مقدمات، سعی می کنید چون او خیاطی کنید. یعنی پارچه ها را طبق الگوی مناسبی که او در اختیارتان می گذارد برش می دهد و به همین ترتیب با تمرین در این کار در خیاطی خبره می شوید یا ... این مثال ها نمونه های اند کی از الگوگذیری ما انسان هاست. ما بسیاری از کارهایمان را با این شیوه آموخته ایم؛ یعنی با پیروی والگوگیری از دیگران. الگو برداری در رفتار به نوعی یادگیری گفته می شود که در آن انسان در نتیجه مشاهده رفتار الگوی خوبیش، رفتارش را تغییر می دهد.

البته الگو می تواند خوب باشد یا بد و این جاست که باید به انتخاب دست بزنیم. حال برای زندگی مؤمنانه و اخلاقی از کدام الگو باید پیروی کنیم؟ خدا در این آیه الگوی مناسب را

 ۲۰
 پنجه
 آن

سرمشق ها

کمال

لحظه آخر

تصویر گر: وحید خاتمی
 محمود پور وهاب

۲۱
پنجمین
دستگاه

انصافی. کاش ذره‌ای از وفای تو را دیگران داشتند. کسانی که وقتی خطر را دیدند، در سیاهی شب گریختند و مرا تنها گذاشتند. کاش اند کی انصاف تو را این مردم داشتند. این مردم در حالی به جنگ من آمدۀ‌اند که می‌دانند من فرزند رسول خدا و زهرا‌یم».

امام پیشانی جُون را بوسید و به او اجازه داد. جُون پیراهنش را در آورد و در حالی که شمشیرش را در هوا می‌چرخاند، به میدان رفت. او شجاعانه تا آخرین نفس جنگید و عاقبت شهید شد.

امام حسین بر بالین جُون رفت. سرش را بر زانوی خود گذاشت و با صدای گرفته و صورتی اشک‌آلود او را دعا کرد.

روز عاشورا بود. یاران امام، علیه‌السلام، یکی به میدان می‌رفتند و شهید می‌شدند. «جُون» غلام آزاد شده‌ای بود

غفاری، دیگر طاقت نداشت. هردم بی‌تابی می‌کرد تا به میدان

برود. او جلو رفت. لبان تشنه و ترک خورده‌اش جنبید:

«مولای من، ای فرزند پیامبر! به من اجازه بده تا به میدان بروم. امام حسین، علیه‌السلام، با صدای غمگین جواب داد: «تو به

خاطر آسایش و پرستاری ما، همراهمان بودی. اکنون آزادی،

هر جا می‌خواهی برو».

جُون چشم‌هایش پر از اشک شد و پیش پای امام بر خاک

گرم زانو زد:

«ای فرزند زهراء، من در آسایش کنار شما بودم، آیا انصاف است که در سختی و بلا شما را تنها بگذارم. نه نه، هر گز. آیا می‌خواهی به بهشت نزوم؟ به خدا سوگند از شما جدا نخواهم

شد تا خون من با خون شما در آمیزد».

امام او را از زمین بلند کرد. لحظه‌ای چشم‌های بارانی اش را

به او دوخت. چشم‌هایی که به جُون می‌گفت: «تو چه قدر با

سفر

منوچهر اکبرلو

به ناد نمایشی برای اجرا در مدرسه تصویرگر: علیرضا خالقی فر

مسافر: این قالیچه قیمتش چنده؟
 فروشنده: مناسبه. ده سکه.
 مسافر: مناسبه. اما ...
 فروشنده: اما چی؟
 مسافر: همه پولم همراه نیست. گذاشتم توی خورجین اسبم
 که کنار دروازه شهره.
 [مسافرخانه‌دار بر می‌گردد و متوجه آن دو می‌شود.]
 فروشنده: ده سکه رو کی می‌تونی بدی؟
 مسافر: قبل از غروب. حالا یه سکه بیشتر ندارم.
 فروشنده: باشه، قالیچه رو ببر و نه تا سکه بقیه را غروب بیار.
 مسافر: ممنونم. اما ...
 فروشنده: چیه؟ مشکلی هست؟
 مسافر: نه! من گرسنه‌ام. نون و عسل و خرما هم می‌خوام.
 فروشنده: بیا که بهترین عسل و خرما رو دارم.
 مسافر: اما پول ...
 فروشنده: متوجه شدم. پول این‌ها رو هم با بقیه پول قالیچه بیار.
 مسافر: لطف می‌کنی.

نقش‌ها: ۱. مسافر ۲. مسافرخانه‌دار ۳. فروشنده ۴. قاضی

صحنه اول: درنمایی از بازار قدیمی، مسافرخانه‌دار در حال خرید است که مسافر وارد می‌شود.

مسافرخانه‌دار: پارچه خوب می‌خواهم.

فروشنده: هر چی بخواهی، دارم

مسافرخانه‌دار: پرده‌های مسافرخونه کهنه شده. می‌خواهم پرده‌ها رو عوض کنم. مسافرها دوست دارن تو اتاقی بخوابن که پرده‌هاش سالم باشه، نه پاره پوره.

فروشنده: بیا! پارچه‌ها این جاست، خودت انتخاب کن.

[مسافرخانه‌دار در حال انتخاب پارچه‌ها، کنار می‌رود. مسافر وارد می‌شود.]

مسافر: سلام!

فروشنده: سلام برادر. به نظر غریب می‌آیی؟

مسافر: همین طوره. غریبم و مسافر. از این شهر می‌گذرم.

فروشنده: چیزی می‌خوای؟

مسافر: سوغاتی. می‌خوام برای خانواده سوغاتی بیرم.

فروشنده: قالیچه می‌خوای با پارچه. این روسربی‌ها هم بد نیست.

فروشنده: می خواه خاطره خوبی از این شهر داشته باشی.

مسافر: حتما همین طوره. شما مسافر خونه خوب سراغ نداری؟

فروشنده: بفرما! [به مسافرخانه دار اشاره می کند] این شما و

این بهترین مسافرخونه دار این شهر.

مسافرخانه دار: سلام. بیا! مسافر خونه من نزدیکه و البته ارزون.

مسافر: لطفت رو کامل کردی.

فروشنده: یادت نره ... تا غروب!

مسافر: تا غروب! [به مسافرخانه دار] ببریم!

صحنه دوم: در مسافرخانه

مسافرخانه دار: این مسافرخونه کوچیکه و قدیمی. برای همین

فقط شبی یک سکه کرایه می گیرم.

مسافر: خب بزرگش کن. با آتاق های بزرگتر و مجهرزتر.

مسافرخانه دار: دلم می خواهد، ولی پول می خواهد که ندارم.

مسافر: قرض کن.

مسافرخانه دار: هر قرضی، پس دادن داره.

مسافر: کی گفته؟ مثلاً این قالیچه رو بین. اونو با یه سکه خریدم.

مسافرخانه دار: ولی گفتی بقیه شو می دی. همین طور پول

عسل و خرمایی که خوردی.

مسافر: من که یادم نمی آدم. درباره چی حرف می زنم؟

مسافرخانه دار: یعنی پول فروشنده رو نمی خواهی بدی؟

مسافر: درست فهمیدی. خب من می خواه بخوابم. شب به خیر!

مسافرخانه دار: عجب آدمی هستی.

مسافر: تو هم همین طور باش. مزه ای می ده که نگو. صبح زود هم از این شهر می رم.

مسافرخانه دار: [فکری می کند] از من گذشته. عوضش هر شب دعا می کنم خدا صد سکه به من بده تا بتونم این جارو رونق بدم.

مسافر: صد تا سکه؟ (به شوخی) حالا اگه ۹۹ تا بگیری نمی شه؟

مسافرخانه دار: ۹۹ تا؟ هر گز! حرف همونه که گفتم. یه دونه کمتر باشه نمی گیرم.

مسافر: مثلاً اگه ده تا باشه چی؟

مسافرخانه دار: می گم ۹۹ تارو قبول نمی کنم تو می گی ده تا؟ اصلاً دست نمی زنم.

مسافر: بابا تو از من طمع کارتی شب به خیر! [جایی را برای خواب انتخاب می کند ولی بیدار است. مسافرخانه دار به

مسافر: تو گفتی صد تا سکه می‌خوای و یه دونه کمتر باشه
قبول نمی‌کنی. منم خواستم باهات شوختی کرده باشم.
مسافرخانه‌دار: هر چی می‌خوای بگو. به هر حال من سکه‌ها
رو به تو نمی‌دم.
مسافر: حالا که این طوره بریم پیش قاضی.
مسافرخانه‌دار: من نمی‌تونم بیام. چون کفش‌هام پاره است.
من پیش قاضی آبرو دارم.
مسافر: بیا کفشهای منو بپوش.
مسافرخانه‌دار: فقط کفش نیست. لباس‌امو ببین، کنه است.
مسافر: ای بابا.. باشه بیا کت منو بپوش.
مسافرخانه‌دار: کلاه چی؟ بدون کلاه برم پیش قاضی؟ هرگز!
مسافر: اینم کلاه. بالاخره می‌آی یا نه؟

مسافرخانه‌دار: حالا شد یه چیزی بریم!
[صدای در می‌آید.]

گوشه‌ای می‌رود.]
مسافرخانه‌دار: خدایا! دوباره به سراغت او مدم. بله... برای
همون صد تا سکه.
(در همان حال که مسافرخانه‌دار در حال دعاست، چیزی به
فکر مسافر می‌رسد.)
مسافر: [ایا خود] بهتره کمی سریه سرش بگذارم.
مسافرخانه‌دار: خدایا صد سکه. فقط صد سکه کافیه که
زنگی من زیر رو بشه.
[مسافر از جیبش یک سکه در می‌آورد و جلوی مسافرخانه‌دار
پرت می‌کند.]
یه سکه؟ خدا رو شکر! ممنونتم! [مسافر یک سکه دیگر را
می‌اندازد.] باورم نمی‌شه! [به اطراف و به مسافر که خود را
به خواب زده نگاه می‌کند و به سرعت سکه را بر می‌دارد.]
دو تا. دو تا سکه! خدایا فقط ۹۸ تا سکه مونده. نمی‌دونم چه
جوری تشکر کنم. [مسافر تعدادی دیگر سکه می‌اندازد و
مسافرخانه‌دار آن‌ها را با حرص جمع می‌کند.] چه عالی! ...
ببینم ... اما اینا که همین ده سکه است ... قرار ما صد تا سکه
بود. [فکری می‌کند.] ولی باشه ... نود تای بقیه‌اش بمونه برای
فردا شب. [کیسه‌ای می‌آورد تا سکه‌ها را داخل آن بریزد.]
مسافر: [در حالی که می‌خندد] ایشالله نود تای بقیه بمونه
برای فردا شب.

مسافرخانه‌دار: تو دیدی؟
مسافر: بله که دیدم.
مسافرخانه‌دار: دیدی که دعاع مستجاب شد؟
مسافر: چی می‌گی؟ اون سکه‌ها مال منه.
مسافرخانه‌دار: مال توئه. طمع کار! من هر شب دعا می‌کنم و
اون وقت تو از راه نرسیده می‌خوای شریک بشی؟
مسافر: اون سکه‌ها رو من انداختم طرفت! کی دیده که خدا از
آسمون برای کسی سکه بندازه؟ اونم بدون زحمت.
مسافرخانه‌دار: تو به فروشنده کلک زدی. حالا می‌خوای
سکه‌های منو از چنگم در بیاری؟

مسافر: مثل این که مسافر جدید داری.

صدای فروشنده: مسافر نیستم. صاحب قالیچه و عسل و خرمای او مدم بقیه پولم رو بگیرم. خیلی وقته غروب شده.

مسافرخانه‌دار: مثل این که باید سه نفری بریم پیش قاضی.

صحنه ۳: محضر قاضی. همه در صحنه‌اند.

مسافر: ماجرا این بود جناب قاضی. این مرد [اشاره به مسافرخانه‌دار] سکه‌ها و لباس و کلاه و کفشم رو صاحب شده.

مسافرخانه‌دار: اگه یه کم دیگه اینجا بمونیم لابد می‌گی مسافرخونه هم مال توئه.

قاضی: [به مسافر] تو شاهدی داری که این سکه‌ها مال توئه؟

مسافر: نه!

قاضی: پس ادعا تو پس بگیر و برو.

فروشنده: تکلیف قالیچه و عسل و خرمای من چی می‌شه؟

قاضی: [به فروشنده] تو چی؟ تو شاهدی داری؟

فروشنده: چی بگم؟

مسافرخانه‌دار: من شاهدم! من اونجا بودم. حق با فروشنده است.

فروشنده: خدا رو شکر. حق به حق دارم رسه.

قاضی: [به مسافر] هر چه زودتر بقیه پول چیزهایی رو که بردى، بده.

مسافر: ولی من آهی در بساط ندارم. هر چی داشتم ریختم جلوی این آقا. [به مسافرخانه‌دار اشاره می‌کند].

قاضی: مجازات خوردن عسل و خرمای مجانی، زندونه.
ببریدش.

مسافر: چه خاکی برسم شد. خواستم زرنگی کنم. نه تنها صاحب قالیچه و عسل نشدم، همه سکه‌های هم از دست رفت. حالا هم زندون. [به مسافرخانه‌دار] آقا به من رحم کن. این پول تموم ذخیره من بود.

مسافرخانه‌دار: احتمالاً براش زحمت نکشیدی، و گرنه قدرشو می‌دونستی.

مسافر: آقا طمع کردم. پشیمونم ...

قاضی: یه کم دیره شاید زندون پشیمونیت رو کامل کنه.

فروشنده: ضرر منو کی می‌ده؟

مسافرخانه‌دار: من! [همه متعجب می‌شوند].

فروشنده: چی گفتی؟! تو؟! تو که خودت از این مرد شکایت داری؟

مسافرخانه‌دار: آقا! قاضی! من شهادت می‌دم که این سکه‌ها و کت و کلاه و کفش مال این مرد مسافره. من چون رفتارش رو تو بازار دیدم، خواستم بهش درسی داده باشم تا بدونه دست بالا دست زیاده.

قاضی: چه درسی هم دادی! اگه بقیه پولت رو بگیری، حاضری شکایت رو پس بگیری؟

فروشنده: من جز پولم چیزی نمی‌خوام.

قاضی: فکر نکنم تا آخر عمرش این سفر را فراموش کنه. مگه نه؟

مسافر: شما بودین فراموش می‌کردین؟ [همه می‌خندند].

گلچین

 ۲۶
پنجشنبه

سهم من

اگر ما می‌خواهیم تحولی در دنیا ایجاد کنیم، اول باید امیدمان به خدا باشد و بعد به هوش و استعدادمان تکیه کنیم. ما باید علاوه بر چیزهایی که معلم‌هایمان یاد می‌دهند، چیزهای دیگری نیز بیاموزیم؛ مانند این که هیچ چیز در دنیا بی‌ارزش نیست. مثلاً خاک، همین خاکی که انسان‌ها بدون آن اصلاً آفریده نشده بودند.

یا نیروی تخیل؛ همان‌طور که می‌دانید خیلی از نویسنده‌ها با استفاده از نیروی خیال‌پردازی داستان‌هایشان نوشته‌اند. همین داستان‌ها مقدمه‌ای شد تابع‌ها انسان‌ها بتوانند به رویاهایشان برسند. مثل ژول ورن که «سفر به کره ماه» را نوشت و بعدها این رویای او به حقیقت پیوست.

خلاصه این که فکر می‌کنم باید تخیل قوی داشته باشیم و بتوانیم با تجسم آینده قدر نعمت‌ها و منابعی را که امروز در اختیار داریم (مثل گاز، زغال‌سنگ، آب و...) بدانیم و قدرشناس انسان‌های گذشته و دانشمندان بزرگی باشیم که برای سالم‌نگه‌داشتن و زیباتر کردن این دنیا تلاش کرده‌اند و در راه خدمت به هم‌نوغان حتی جانشان را به خطر انداخته‌اند.

من هر وقت در جاده‌ها از تونل‌های بلند عبور می‌کنم، به یاد کسانی می‌افتم که با فداکاری و رنج بسیار قلب کوه را شکافته‌اند تا راه ما را هموار سازند. امیدوارم من هم سهمی در هموار کردن راه آیندگان داشته باشم.

مهران جمشیدیان از تهران

استاد مرتضی مطهری

جلال آل احمد

علی اکبر دهخدا

نظمی گنجوی

سؤال و جواب از نوع دیگر!

س: چرا گورخر در مسابقه دو از خر می‌برد؟

ج: چون ورزشکاره لباس ورزشی پوشیده!

س: چگونه می‌توان فهمید که یک فیل در یخچال بوده است؟
ج: از جای پایش روی قالب کره.

س: چه طور می‌توان کاری کرد که یک ساندویچ بایستد؟
ج: با برداشتن صندلی از زیرش!

س: چرا فیل‌ها دوچرخه سواری نمی‌کنند؟
ج: چون انگشت شست ندارند که زنگ دوچرخه را با آن بزنند!

س: بین کک و فیل چه فرقی است؟
ج: در بدن فیل، کک پیدا می‌شود، ولی در بدن کک فیل پیدانمی‌شود!

س: میمونی را که موز در گوشش فرو کرده باشد، چه باید صدا کرد؟

ج: هرچه دوست داری، صدایش کن؛ چون چیزی نمی‌شنود!

آذین
کلاتی از
تهران

تصویرگر: مصطفی شیری

نوک به نوک با طوطی‌ها

طوطی‌ها پرندگانی پر سروصداو اجتماعی هستند که معمولاً در مناطق جنگلی پست یا نواحی بلند کوهستانی زندگی می‌کنند. طوطی‌ها عموماً دست آموز هستند. آن‌ها پرندگانی با محبت هستند که زود اهلی می‌شوند و می‌توانند سخن گفتن یا موزنده. طول بدن آن‌ها ممکن است از ۸ تا ۹۱ سانتی‌متر باشد. بیشترشان رنگی روشن و مقاری خمیده دارند. جالب است بدانید که در دنیا حدود ۳۱۵ گونه طوطی وجود دارد که نصف آن‌ها در آمریکای مرکزی و جنوبی یافت می‌شوند.

بعضی از طوطی‌ها هم غیرعادی هستند؛ از جمله طوطی جغد که نمی‌تواند پرواز کند و صورتش شبیه جغد و پرهایش سبز زیتونی است.

نوع دیگری از طوطی در «زلاندنو» هست که گاه به گوسفندی حمله می‌کند و چربی اطراف کلیه او را می‌خورد.

طوطی‌هایی هم که در آسیا پیدا می‌شوند، خیلی کوچکند و مثل خفاش‌ها به صورت آویخته و آویزان می‌خوابند.

بیشتر طوطی‌ها از جوانه‌ها، غنچه‌ها و میوه‌ها تغذیه می‌کنند.

منبع: دایرة المعارف بزرگ نو، عبدالحسین سعیدیان، ج ششم
مهدي ذالنوری از نهاوند

از زمانی که چشم گشودم و اطرافیانم را شناختم و وجود آنها را حس کردم، نگاه مهربانی را همیشه در کنارم احساس می‌کردم و آن هم وجود یک مادربزرگ مهربان بود که از نوزادی همیشه کنارم بود.

ما با مادربزرگ در یک خانهٔ دو طبقهٔ زندگی می‌کردیم و خیلی کنار هم خوش بودیم و از کنار هم بودن لذت می‌بردیم و رضایت کامل داشتیم. مابا هم در غم و شادی شریک بودیم و هیچ وقت هم دیگر را تنها نمی‌گذاشتیم و من شب‌ها پیش مادربزرگ می‌خوابیدم و با قصه‌های قشنگش خوابم می‌برد. هیچ یک از ما طاقت دوری یکدیگر را نداشتیم و حتی من برای مدتی که مادربزرگ به مکه رفته بود، طاقت دوری اش را نداشتم و برای آمدنش روزشماری می‌کردم...

رعنا قاسمی از اراک

زیر ذره بین

خبری اتفاقات و رابطهٔ راوی و مادربزرگش را بیان کرده‌ای و لذت حضور زنده در صحنهٔ ماجراهای را از خواننده گرفته‌ای. ای کاش، به جای روایت دست دوم اتفاقات، آنها را پیش چشم خواننده داستان تصویر می‌کردد تا خود او همه این‌ها را با چشم‌های خودش می‌دید.

داستانت برای رسیدن به نثری محکم و بیانی جذاب، نیاز به پرداخت و بازنویسی دارد. اگر به همین چند بندی که در بالا آوردم، نگاه کنی، متوجه می‌شوی بعضی حرف‌ها چندین بار تکرار شده‌اند و نیز این که بعضی از جمله‌ها می‌توانند بهتر نوشته شوند؛ برای مثال، ابتدای داستانت را می‌توانستی این‌طور شروع کنی تا رسالت و کوتاه‌تر شود: از وقتی چشم باز کردم و اطرافیانم را شناختم، نگاه مهربان مادربزرگ را همیشه حس می‌کردم.

دوست خوبیم، خانم قاسمی
داستانی که برایمان فرستاده‌ای، اسم ندارد و درواقع نویسنده یکی از اولین وظایف خود در برابر نوشته‌اش را (انتخاب اسمی مناسب) انجام نداده است.

بند اول داستانت، نسبتاً جذاب و صمیمی است و موفق می‌شود خواننده را به مطالعهٔ ادامه داستان ترغیب کند. درواقع تو موفق شده‌ای از همان ابتدام مثل یک دوست صمیمی در کنار خواننده‌ات بنشینی و این قالب داستانی را که در ذهن ساخته‌ای، برایش تعریف کنی.

هر چه ابتدای نوشته‌ات، جذاب و پرکشش است، ادامه و بخش‌های میانی آن خسته‌کننده و کسالت‌بار است؛ چون بالحن و بیان خشک

دو رباعی

گیرنده: دلی که عاشق من شده است

راز

در صندوق قلب، مثل راز است این عشق
دارای بها و امتیاز است این عشق
تا صدر صد به دست قلبت برسد،
مستلزم پست پیشتر است این عشق

عشق گریهای

از عشق و محبت نهان حرف زدم
از هرچه که بود، در جهان حرف زدم
دیروز که تنها شده بودم، تا شب
با گریه همسایه مان حرف زدم

سید عباس تربن

مترو

می‌دونم زورت زیاده
تو برام خیلی عزیزی
که با یه تکون ساده
همه رو به هم می‌ریزی

مث اون قطره داغون
که می‌ریزه از سماور
می‌شم این جا تک و تنها
توی جمعیت شناور

نمی‌شه از تو بگم من
توى تاکسیای شهری
چشم دیدن ندارن
تو براشون مث زهری

من برای دیدن تو
غیر یک بلیت ندارم
لابهای این شلوغی
بعضیارو قال می‌ذارم

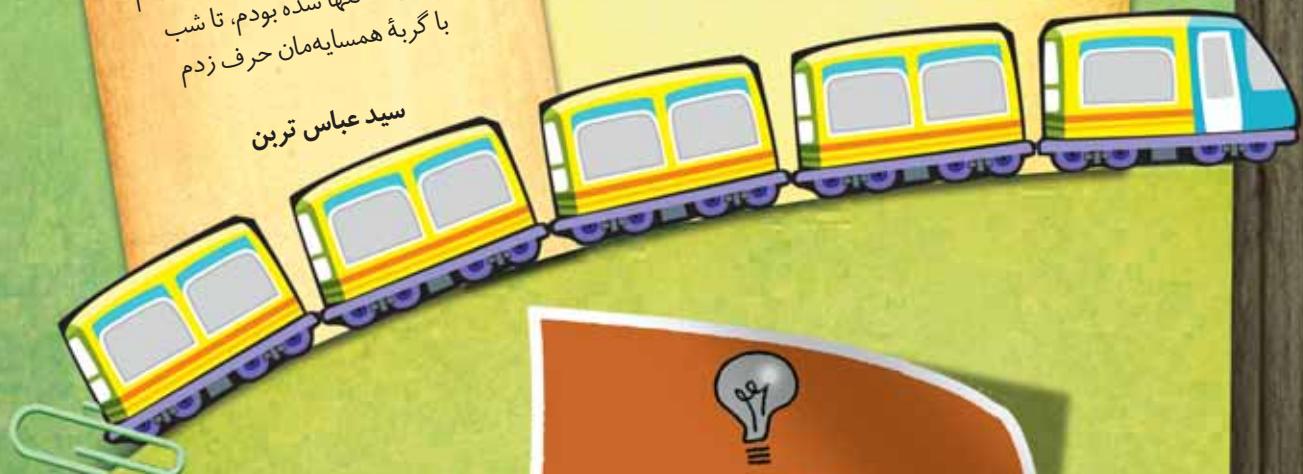
تو آگه زیر زمینی،
نباشد با غم بشینی
همه کارای دنیا
شده دیگه زیر زمینی

هر کسی یه جایی می‌ره
که میاد بلیت می‌گیره
یکی طعم دهننش گس
یکی مبتلا به سیره

ترافیک بشه هلاکت
ای قطار بی‌افاده
آخر خط شده، دیگه
من باید بشم پیاده!

اگه حتی بوی سیرم
بکشنه منوه میشه
من تحمل می‌کنم تا
بدهم تکیه یه شیشه

زهرادرّی

دومین شهر بزرگ خراسان رضوی و از قدیمی‌ترین مراکز تمدن و فرهنگ ایران است که در دامنه کوه بینالود قرار دارد.

در دوره ساسانیان به وجود آمده و در طول تاریخ نامهای مختلفی، از جمله ابرشهر، شهر فیروزه، مدینه‌الرضا و نیشابور داشته‌است.

در زمان طاهریان و صفاریان پایتخت بود و در دوره سلجوقیان به اوج پیشرفت رسید. اما با حمله مغول‌ها و زلزله‌ای که رخ داد،

شکوه گذشته را از دست داد.

صنایع دستی متنوعی دارد از جمله: سفالگری، قالی‌بافی، مسگری، رنگریزی و از همه مهمتر فیروزه تراشی، که به علت وجود بزرگترین معدن فیروزه جهان در این شهر است.

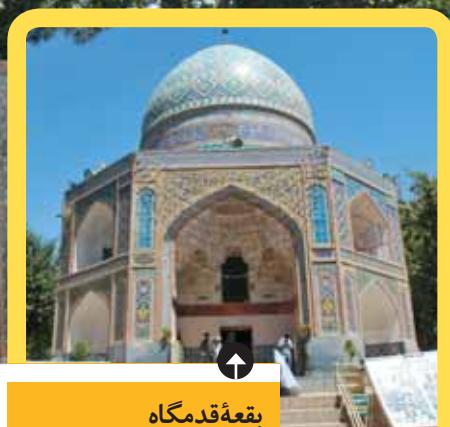
نیشابور

شهر فیروزه

زهره کریمی

عکس: رضا معمتمدی

۳۰
پنجه
۱۰۰

آرامگاه عطار نیشابوری
شاعر قرن هفتم قمری که از آثار او می‌توان به منطق الطیر، اسرارنامه، الهی نامه و دیوان رباعیات اشاره کرد.

آفرین، جان آفرین پاک را آن که جان بخشید و ایمان خاک را

سنگ فیروزه و ریواس از بهترین سوغاتی‌های نیشابور است که با ساقه‌های آبدار و ترش آن مربا و شربت درست می‌کنند.

امام رضا(ع) موقع ورود به نیشابور حدیثی از پدران خود نقل فرمود که به سلسله‌الذهب (زنجبیره طلای) معروف شد. به این معنی که خدا می‌فرماید: کلمه (الله‌الله‌الله) قلعه محکم من است هر کس داخل آن شود از عذاب من در امان است.

بقعه قدمگاه
که در وسط باغ بزرگی به شکل هشت گوشه با ایوان‌های بلند و کاشی کاری و گچ بری زیبا و یک تکه سنگ که بر روی آن اثر دو پای منسوب به امام رضا(ع) دیده می‌شود.

سرمشق‌ها!

کتاب

آرامگاه خیام

مقبره‌هشاعر، فیلسوف، ریاضی‌دان و منجم ایرانی قرن ششم قمری است. رباعیات خیام شهرت جهانی دارد و مقبره‌اش کنار امام‌زاده محروق است.

هر گز دل من ز علم محروم نشد
کم ماند ز اسرار که معلوم نشد
هفتاد و دو سال فکر کردم شب و روز
معلوم نشد که هیچ معلوم نشد

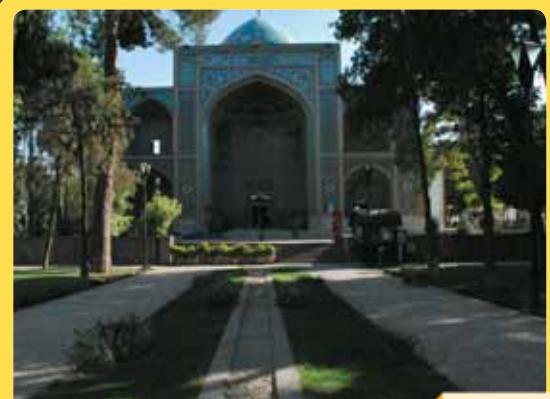

آرامگاه کمال‌الملک

محمد غفاری مشهور به کمال‌الملک از بزرگان نقاشی ایران و از برجسته‌ترین هنرمندان دوره قاجار است. مقبره‌استاد در ابتدای باع شیخ عطاء قرار دارد.

امام‌زاده محروق

از نوادگان امام سجاد(ع) است، به دستور خلیفه وقت کشته شد و پیکرش را آتش زدند. به این علت او را محروق یعنی سوخته گفته‌اند.

تنفس غواص با هوای آب

سال‌ها پیش غواصی به نام آلن بُندر به این فکر افتاد که چرا انسان نمی‌تواند بدون مخزن اکسیژن در آب تنفس کند؟ او در این فکر بود که روزی انسان بتواند مانند یک ماهی در زیر آب نفس بکشد و نیازی به حمل مخزن اکسیژن سنگین نداشته باشد.

ماهی‌ها نیز مانند جانورانی که در خشکی زندگی می‌کنند برای نفس کشیدن و زنده‌ماندن به اکسیژن نیاز دارند. اکسیژنی که ماهی‌ها تنفس می‌کنند مانند شکری که در آب حل می‌شود، به صورت محلول در آب است. مقدار اکسیژن آب بسیار کمتر از مقدار اکسیژن هواست، ولی ماهی‌ها می‌توانند اکسیژن مورد نیازشان را از آب تهیه کنند.

تنفس مثل ماهی

مليکا قلچي پور

شکاف، آبششی

آبشش‌ها در زیر شکاف‌هایی در دو طرف سر ماهی قرار دارند که به حلق ماهی باز می‌شوند. بیشتر ماهی‌ها باید دهانشان را باز کنند و بینندن تا آب را با فشار به آبشش‌هایشان بفرستند.

شش از کیسه‌های هوایی کوچکی تشکل شده‌است که با وارد شدن هوای باد می‌کنند. اکسیژن هوای وارد مویرگ‌های روی این کیسه‌ها می‌شود

شُش یا آب‌شُش!

جانوران خشکی، با نفس کشیدن هوای وارد شُش‌هایشان می‌کنند. سپس اکسیژن موجود در هوای وارد خون می‌شود و به سرتاسر بدن می‌رود. ولی ماهی‌ها به جای شُش آب‌شُش دارند.

اکسیژن آب وارد رگ‌های نازک درون آب‌شش می‌شود

برخی ماهی‌ها مانند ماهی تن نمی‌توانند آب را با فشار از روی آب‌شش‌هایشان عبور دهند. این ماهی‌ها باید بیوسته با دهان باز شنا کنند تا بتوانند تنفس کنند. اگر شنا نکنند خفه می‌شوند

تصویرگر: پژمان رحیمی زاده

کپسول غواصی

غواصان برای تنفس در زیر آب مجبورند به همراه خود مخزن‌های هوای فشرده حمل کنند. این مخزن‌ها بسیار سنگین‌اند و شنا را برای غواصان دشوار می‌کنند.

پیامبر و ماهی

یکی از جالب‌ترین ماهی‌های دنیا، ماهی است که به امر پروردگار حضرت یونس(ع) را بلعید و آیشان را به ظاهر گرفتار کرد. اما در واقع موجب نجات آن حضرت شد. زیرا از هوابی که تنفس می‌کرد به حضرت یونس(ع) می‌رساند و مانع غرق شدن او در میان امواج می‌شد. همچنین حضرت یونس(ع) پس از گرفتاری در دل ماهی متوجه خطای خود شد و چنان‌که در بخشی از آیه ۸۷ سوره انیبا آمده است، از خداوند طلب بخشش کرد:
... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كَيْنُ مِنَ الظَّالِمِينَ.
جز تو خدایی نیست، تو منزه‌ی، این منم که ستمکارم. این آیه را آیه نجات یا «ذکر یونسیه» می‌گویند و خواندن آن بویژه برای طلب بخشش ورفع گرفتاری‌ها توصیه شده است. داستان شیرین و عبرت آموز حضرت یونس(ع) را از معلم دینی خود بخواهید.

این یک هتل زیر آبی است. در صورتی که ساخت آشش صنعتی کامل شود، در آینده می‌توان هوای آن را بدون نیاز به کپسول هوا به راحتی تأمین کرد

اختراع جدید

آلن در سال ۲۰۰۳ دستگاهی طراحی کرد که مانند آبسش‌های ماهی اکسیژن آب را جذب می‌کرد، تا غواص از آن تنفس کند.

اختراع ایرانی

سید جعفر علوی مخترع جوان ایرانی امسال آبسش مصنوعی کوچکی اختراع کرد که به ثبت جهانی رسید و در نمایشگاه خلاقیت کشور مالزی برنده جایزه شد.

روزهای نوجوانی

فرانک و برادر کوچکش «فرانسوا آ» فوتبال را از تیم‌های آماتور بولونی آغاز کردند. ریبری بزرگ شش ساله بود که بازی را در تیم «کوتنی بولونی» آغاز کرد. او هفت سال در این تیم بود؛ آن‌گاه وارد تیم حرفه‌ای باشگاه «لیل» شد و از ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۹ در آن بازی کرد. نداشت و به دنبال پاره‌ای از مشکلات اویه اما بازی در لیل فرجم خوشی «بولونی» پیوست. فرانک از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ در این تیم بود. اما پس از آن یک «بازگشت به عقب» داشت و دو سال بعدی را در تیم‌های آماتور «آلس» و «استاد برست» گذراند.

یادگاری تلح از کودکی

فرانک ریبری در ۷ آوریل ۱۹۸۳ در حومه شهر «بولونی» متولد شد. پدرش کارگر ساختمان بود و ریبری در اوقات فراغت به یاری پدر می‌شافت. دو ساله بود که اتوبیل خانواده‌اش با کامیونی تصادف کرد. در این حادثه صورت ریبری کوچک به شدت آسیب دید و بیشتر از صد بخیه خوردا تلاش‌های پزشکان سلامتی فرانک را به او برگرداند. جای زخم ناشی از این تصادف، همیشه یادآور آن اتفاق ناخوشایند در زندگی ریبری است.

وقتی فرانک دلال شد

زندگی ستاره مسلمان
فوتبال فرانسه در یک نگاه

اولین افتخارات

ریبری در سال ۲۰۰۴ به لیگ بازگشت و برای تیم «متز» بیست بازی انجام داد. شش ماه بعد و در ژانویه ۲۰۰۵ به ترکیه رفت و با «گالاتاسارای» قهرمان ترکیه شد. ریبری تنها شش ماه در گالا ماند و به خاطر اختلافاتی به فرانسه بازگشت. او این بار پیراهن المپیک مارسی را به تن کرد. طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ در شصت مسابقه، یازده گل برای مارسی زد و با این تیم به فینال جام حذفی فرانسه رسید. بازی در مارسی زمینه‌ساز رسیدن ریبری به تیم ملی فرانسه بود.

فرانک ریبری

قبل از آغاز جام جهانی ۲۰۰۶ نگاه علاقه‌مندان تیم ملی فرانسه به بازی کنانی چون زین الدین زیدان، تی‌یری هانری و ... بود. همه در انتظار بودند که بینند خروس‌های فرانسوی همچون جام جهانی ۱۹۹۸ خواهد درخشید یا آن که مثل جام جهانی ۲۰۰۲ با سرافکنندگی به کشور باز خواهند گشت. در این میان کسی به گوش چپ تیم فرانسه توجهی نداشت. بازیکنی ۱۷۰ سانتی‌متری که بر گونه راستش جای زخمی کهنه دیده می‌شد و همین او را سایرین متمایز می‌کرد. نامش «فرانک ریبری» بود. چند ماه قبل در بازی با مکزیک اولین بازی ملی خود را انجام داده بود و به نظر می‌رسید زمان زیادی لازم باشد تا به مهرهای تأثیرگذار در تیم ملی فرانسه بدل شود.

● روزهای خوش جام جهانی ۲۰۰۶

فرانک ریبری یکی از پدیده‌های جام جهانی در کشور آلمان بود. او در بازی یک هشتم نهایی با اسپانیا اولین گل ملی خود را به ثمر رساند و به مهرهای تأثیرگذار برای رسیدن فرانسه به فینال جام جهانی بدل شد. البته ریبری قبل از آن هم پیراهن آبی فرانسه را در تیم جوانان زیر ۲۱ سال به تن کرده بود. او با جوانان فرانسه در جام جهانی جوانان و یورو ۹۶ حاضر بود. بازی‌های درخشان او با پیراهن خروس‌ها سبب شد که زیدان به او لقب «جواهر فوتبال فرانسه» را بدهد.

● عادات مذهبی ریبری

بلال قل از هر مسابقه سوره حمد را می‌خواند و پس از کشیدن دست به صورت وارد میدان می‌شود. او معتقد است که «اسلام در میدان و بیرون از میدان به من نیروی فوق العاده می‌دهد». در گزارش‌هایی که شبکه‌های آلمانی در ماه رمضان از بازیکنان مسلمان بوندس لیگا تهیه می‌کنند، نام ریبری در زمرة بازیکنانی است که همیشه با زبان روزه وارد میدان می‌شود و تا اذان مغرب از خوردن و آشامیدن خودداری می‌کند.

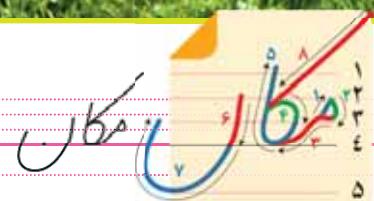

● وقتی فرانک «بلال» شد

ریبری از مارسی به بایرن مونیخ آلمان پیوست و رکورد نقل و انتقالات بایرن را با قیمت ۲۵ میلیون یورو شکست. اندکی بعد فرانک گفت: «من در زندگی ام دوره‌های متفاوتی را گذراندم و مصمم به جستجوی صلح و صفا در زندگی بودم که بالاخره به اسلام رسیدم. اسلام تنها راه برای خروج از زشتی‌هاست». ریبری پس از مسلمان شدن، نام «بلال یوسف محمد» را برای خود برگزید. همسر او «وهیبه» یک فرانسوی با اصیلیت الجزایری است و حاصل ازدواج آن‌ها، دو فرزند دختر است.

● روزهای خوش در بایرن

فرانک از سال ۲۰۰۷ تاکنون در بایرن مونیخ بیش از صد بازی کرده و بیش از سی گل به ثمر رسانده است. او با این تیم در فصل‌های ۲۰۰۷_۸ و ۲۰۰۹_۱۰ موفق به دبل شد (فتح لیگ و جام حذفی در یک فصل) و به فینال جام قهرمانی اروپا در سال ۲۰۱۰ نیز رسید. هر چند در فینال غایب بود و تیمش نیز به نایب قهرمانی بسته کرد. ریبری تاکنون پنجاه بازی ملی انجام داده است.

عرق سرد

محمدعلی قربانی
تصویرگر: سام سلامی

۳۶
پنجمین
آذر

در شماره قبل خواندیم که عرق کردن پاسخی به افزایش دما و نوعی سیستم خنک کننده بدن است. اما گاهی وقتی عوامل ظاهری نظیر، تحرک یا حرارت وجود ندارد بدن باز عرق می کند. به این حالت در اصطلاح می گویند «عرق سرد». برای عرق سرد دلایل مختلفی ذکر شده است. در اینجا چهار دلیل اصلی آن را توضیح می دهیم.

❶ در پاسخ به نگرانی، استرس یا ترس بدن انسان عرق سرد می کند؛ یعنی، با این کار سعی می کند آستانه تحمل را بیشتر کند. در هنگام استرس هورمون های زیادی، مثل آدرنالین ترشح می شود. این هورمون ها دلیل اصلی عرق کردن هستند. معمولاً عرق استرس به محض رفع عامل بیرونی از بین می رود.

❷ شوک ناشی از آسیب های جسمی و روحی عرق سرد را به دنبال دارد.

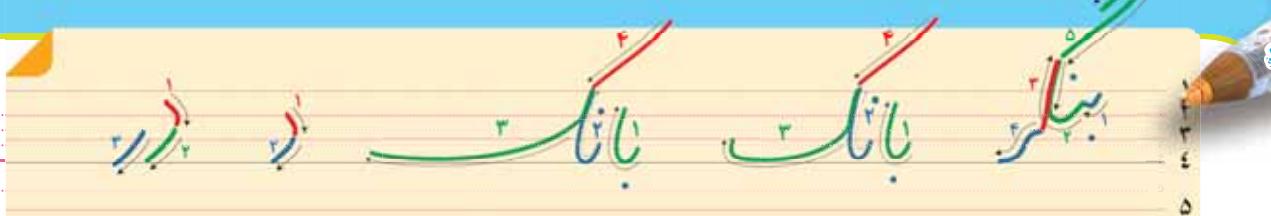
❸ در صورتی که آسیب جسمی باشد باید در اسرع وقت درمان شود و در آسیب های روحی دعوت به آرامش کارساز است.

❹ عرق کردن هنگام دیدن کابوس از همین نوع است و زیاد نگرانی ندارد.

❺ آخرین نوع عرق سرد که بسیار شایع است پاسخ بدن به افت قند است. در این حالت که در اصطلاح به آن ضعف کردن می گویند، خوردن آب قند بسیار مفید است. افرادی که مبتلا به بیماری قند هستند باید مشکلشان را با پزشک در میان بگذارند.

❻ کمبود اکسیژن عامل بعدی است. وقتی بدن به میزان کافی اکسیژن دریافت نکند، چهار استرس می شود و به صورت عرق سرد واکنش نشان می دهد. افرادی که دچار آسم هستند از این مشکل رنج می برند.

سرمشقها

لیلا جلیلی

۳۷
پنجمین
اقدار

روزی نیست که در مجله‌های علمی و اخبار رسانه‌ها، خبر جدیدی از پیشرفت علم در زمینه‌های مختلف نشنویم؛ عمل جراحی از راه دور، ساخت اتومبیل‌هایی با سرعت فوق العاده، روبات‌های پژوهشگر و خیلی چیزهای دیگر که گاه باور کردنش دشوار است. انتشارات «قدیانی» برای شما دوستانی که علاقه‌مند به آشنایی با علوم و فناوری‌های جدید هستید و دوست دارید از چرایی و چگونگی آن‌ها مطلع شوید، مجموعه کتاب‌هایی با عنوان «چرا و چگونه» با موضوع‌های علمی گوناگون منتشر کرده است. (بیونیک، الگوهای طبیعت در فناوری؛ «رایانه و روبات»؛ «مغز و شگفتی‌هایش»؛ «زمان در ساعت، تقویم و فضا» و «خودروها، پیشینه و سازوکار») کتاب‌هایی از این مجموعه هستند که «کمال به روز کیا» آنها را به فارسی برگردانده است. در این کتاب‌ها به سوال‌های گوناگونی پاسخ داده شده است:

- انسان از مارمولک چه می‌تواند بیاموزد؟

- آیا گیاهان می‌توانند خود را تمیز کنند؟

- روباهای چه مفهومی دارند؟

- آیا موسیقی کارآیی شخص را افزایش می‌دهد؟

- آیا سیاه‌چاله زندگی ابدی به من می‌بخشد؟

- ساعت درونی بدن انسان کجا قرار دارد؟

- چگونه می‌توان راننده خودروهای کورسی شد؟

- چرا خودروهای جدید سیلندر بیشتری دارند؟

- بازی‌های رایانه‌ای چگونه به وجود آمدند؟

- چگونه می‌توان در اینترنت جستجو کرد؟

برای تمرین بقیه سرمشق‌ها از دفتر مشق موجود در وبلاگ رشد نوجوان استفاده کنید. نشانی وبلاگ در صفحه فهرست

ا ل ز ا ش

ش ب ن ا ش

ن ا

ز د ب د ا ل ن

۱

۲

۳

۴

۵

زنگ

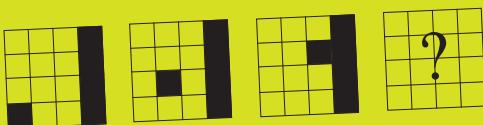
محمد عزیزی پور

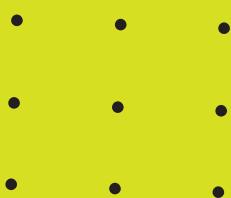
۱ یک نفر با تفنگ به سوی پرندۀای
تیری انداخت و او را نقش بر
زمین ساخت. پرندۀ بلا فاصله
مرد. حالا از کجا بدانیم خودن
بچهای که پرندۀ در شکم دارد
حلال است یا حرام؟

۲ چهار کشور در قاره آمریکا نام ببرید که با
حروف (ک) شروع شوند.

۳ با توجه به ارتباطی که میان
سه شکل سمت چپ قرار
دارد به جای علامت سؤال
چه شکلی قرار می گیرد؟

۴ به کمک چهار خط راست، بدون
برداشتن قلم از روی کاغذ و بدون
این که خطی دوبار کشیده شود، نه
 نقطۀ شکل روبرو را به هم ربط دهید.

۵ پاسخ سؤالات را از راست به چپ به ترتیب شماره در
جدول بنویسید و رمز جدول را کشف کنید.

در پایان حروف داخل جدول را از شماره‌های ۱ تا
۳۸ به دنبال هم بنویسید. تا رمز جدول که حدیثی زیبا از
پیامبر اسلام (ص) است، به دست آید.

۱. لقب امام هشتم(ع) (۹-۳۰-۳۵)
۲. قصر (۱۶-۵-۱۳)
۳. بزرگترین حیوان خشکی (۳۲-۱۲-۲۹)
۴. جمع مکسر کتاب (۲۷-۳۴-۲۳)
۵. فازیانه (۱۹-۲۸-۲۰)
۶. ارض (۲۱-۳۱-۸-۲)
۷. ظرف سفالی یا چینی توگود (۱۴-۲۵-۱۵-۱۰)
۸. سؤالات چند گزینه‌ای (۴-۲۶-۳۷-۳۳)
۹. اتومبیل (۶-۲۲-۷-۳۶-۳)
۱۰. کتاب مقدس زرتشتیان (۱-۱۸-۳۸-۱۱-۲۴-۲۰)

۶ مزرعه داری ۳۱ گوسفند زنده
داشت. تمام گوسفندها یش
جز ۱۹ تا مردند، چند گوسفند
زنده برایش باقی مانده است؟

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶
۳۱	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴
۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	

۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸

۳۸
پنهان
آذر
۱۳۹۰

تفريح

۳۹
پنجمین
آذر

منابعی شاید دهم آذرماه	خوش بخت	ترس	خوش بخت	مناسبت
متنیست	انعکاس صدا	گوش	انعکاس صدا	رویداد
یک پل	یک پل	یک پل	یک پل	یک پل
ماهیار گشایی مدارس	بلاد	گوشة زمین فوتبال	نقاش	خوش حال رویدی در ایران
منابعی کرم	اعمال	نامی برای خانهها	رها کردن ثیروی انتظامی	نامی برای اقایان
حرف ندا	جفاکار	غذای ظهر نیستند	منتقد	نام سنجی رسوم
لیاس مهمانی	دین دار	نژدیکی گونه	چای وارونه	دهم محرم
تفرقی	خداحافظی کنسول نامرتب	موضع نوشتن	ازبار	کشوری در غرب آفریقا
دریاچهای در ترکیه	بانگ	لانه رنبو	حرارت	تمدن باستانی
برق	استرالیا	ازبار	پنبدانه معاوضه	پدر آذربایجان
پرآمدن خورشید	نهام	شیشه	خجالتی تنور ناتمام	رویدی در اروپا
هوبیما	ستون	یکدیگی	چاره‌اندیشی غزال	نگاهان
ردیاب	نامی خارجی خدای هندوها	کلمه‌تنبیه شیلسته	آشکار بیم تایر	پدر آذربایجان
ترک شده	ترس	نوعی اسایبیاری	کشور گلها	خوارکردن

سالاد پرتقال و گوشت

مليحه طريف شاهسون نژاد

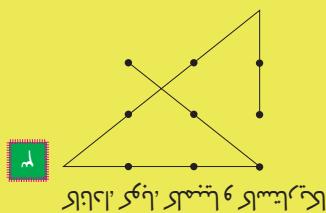

طرز تهیه
ابتدا پیاز را درون ظرفی رنده کنید، سپس گوشت چرخ شده و نمک را اضافه کنید و خوب ورز دهید. گوشتها را قلقلی کرده در روغن سرخ کنید.
برگ‌های روشن کاهو را خرد کنید و همراه جوانه ماش در ظرفی بروزیند. حالا پرتقال را از پوست طوری جدا کنید که گوشت آن پیدا شود. بعد به تکه‌های ریز تر تقسیم کنید. همین‌طور گوجه‌فرنگی را خرد کنید و همه مواد را باهم مخلوط کنید. گوشت قلقلی‌ها یادتان نزود. در آخر نمک و فلفل سیاه، سرکه و آبلیمو را به سالاد اضافه کنید. این سالاد را می‌توانید به عنوان یک وعده غذایی نوش‌جان کنید.

مواد لازم

- پرتقال آبدار ۲ عدد
- گوشت چرخ شده ۱۰۰ گرم
- پیاز ۱ عدد
- جوانه ماش به اندازه لازم
- کاهو ۱ عدد
- گوجه‌فرنگی ۲ عدد
- سرکه سیب ۱ قلشق
- آبلیمو، نمک و فلفل سیاه به میزان لازم
- روغن مایع سرخ کردنی به مقدار لازم

۴۰
آن زندگان

۱ ۲ ۳

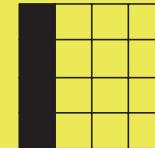
- ۱ ۲ ۳
- ۱ ۲ ۳

۱۰۰ تا ۱۶۰: سالاد پرتقال و گوشت

«جذب‌کننده‌ی لذت»

۵ «۴ تا ۱۰۰ گرام پرتقال و ۱۰۰ گرم گوشت

۷ ۸ ۹

۱

پرستو